

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Sentința nr. 50

Dosar nr. ...

Ședința publică din 31 ianuarie 2017

Completul compus din:

G.	- Președinte
S.	- Judecător
D.	- Judecător

Magistrat asistent:	- M.
---------------------	------

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de procuror - M..

-(„)-

Pe rol, se află pronunțarea asupra cauzei penale privind pe **inculpatul O.**, trimis în judecată prin rechizitoriul din data de 16 mai 2016, emis în dosarul de urmărire penală nr..../P/2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție pentru săvârșirea infracțiunii de **folosire a influenței în scopul obținerii unor foloase necuvenite, prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000.**

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de **16 ianuarie 2017** și au fost consemnate în încheierea întocmită la acea dată, care face parte integrantă din prezenta sentință penală, iar Înalta Curte, în temeiul art.391 alin.1 din Codul de procedură penală, a stabilit pronunțarea hotărârii la data de astăzi, **31 ianuarie 2017**, când a hotărât astfel:

ÎNALTA CURTE

I. FAZA DE URMĂRIRE PENALĂ

Asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

Prin **rechizitoriul din data de 16 mai 2016**, emis în dosarul de urmărire penală nr..../P/2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție (verificat, conform art.328 alin.1 din Codul de procedură penală și art.22² alin.1 din OUG nr.43/2002, sub aspectul legalității și temeiniciei, de către procurorul-șef de secție), s-a dispus, în temeiul art.327 lit.a din Codul de procedură penală, **trimiterea în judecată a inculpatului O. – pentru săvârșirea infracțiunii de folosire a influenței în scopul obținerii unor foloase necuvenite, prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000.**

Potrivit actului de sesizare, acuzațiile aduse inculpatului O. se întemeiază pe următoarea **situație de fapt**, stabilită pe baza probatoriului administrat în faza de urmărire penală:

La data de 24.03.2016, numitul U. a formulat un denunț prin care a arătat că la data de 01.03.2016 a fost contactat de către inculpatul O., prim-vicepreședinte al Partidului ..., pe care îl cunoștea, acesta solicitându-i sprijin financiar pentru campania electorală pentru alegerile locale din vara anului 2016, în care O. era desemnat candidat al partidului pentru funcția de primar al municipiului București.

Ulterior, la data de 20.03.2016, cu ocazia unei noi întrevederi, O. i-a pretins lui U. suma de 50.000 euro, în numerar, așadar nu într-o modalitate legală, cu precizarea că va trebui să remită banii unor persoane cu funcții de decizie în cadrul a două posturi de televiziune, pentru a fi promovată imaginea candidatului. O. a precizat că ar avea nevoie de suma solicitată în circa una – două săptămâni.

U. a acceptat să efectueze plata sumei de 50.000 euro în considerarea funcției de conducere pe care O. o deținea în cadrul Partidului ... și a potențialului de intervenție al acestuia în domenii de interes pentru denunțator în afacerile controlate de acesta, astfel că acceptarea s-a făcut sub auspiciile exercitării de către O. a influenței asupra sa.

Din actele de urmărire penală efectuate în cauză, procurorul a reținut următoarele aspecte:

În contextul lansării, la data de 26 februarie 2016, a candidaturii inculpatului O. pentru funcția de primar al municipiului București, acesta a inițiat, în nume personal, activități de natură a-i asigura sprijin financiar și mediatic în timpul campaniei electorale.

Astfel, folosindu-și influența pe care o avea în calitate de persoană cu funcție de conducere, respectiv prim-vicepreședinte al partidului din care făcea parte, inculpatul O. i-a solicitat martorului U., om de afaceri, suma de 50.000 euro, pe care a pretins că o va remite unor persoane ce își desfășoară activitatea în mass-media, pentru promovarea imaginii sale în campanie.

Martorul U., în declarația dată la 7 aprilie 2016, a arătat că îl cunoștea pe inculpatul O. de mai multă vreme, însă nu era în relații de prietenie cu acesta, cunoștea că acesta era prim-vicepreședinte al Partidului ... și că urma să își depună candidatura pentru Primăria Municipiului București. Spre sfârșitul lunii februarie 2016, U. și inculpatul O., la solicitarea acestuia din urmă, au stabilit o întâlnire la domiciliul martorului, pentru data de 1 martie. Cei doi s-au întâlnit în cursul serii, ocazie cu care inculpatul O. i-a solicitat ajutor financiar pentru campania electorală din vara anului 2016, pentru a finanța aparițiile sale la anumite posturi de televiziune, respectiv Realitatea TV și B1 TV. Martorul a menționat că, în principiu, a fost de acord, cerându-i inculpatului să îi spună câți bani dorește. O. i-a spus că se va gândi la cuantumul sumei de care ar avea nevoie și îi va comunica în perioada următoare.

Ulterior, la 20 martie 2016, martorul U. s-a întâlnit cu inculpatul O., tot la domiciliul celui dintâi, ocazie cu care inculpatul i-a comunicat că are nevoie de 50.000 de euro, în numerar, pentru a-i da mai departe numiților O. de la B1 TV și G. de la Realitatea TV, persoane cu poziții de decizie în cadrul celor două posturi de televiziune, în vederea promovării imaginii sale de candidat la Primăria Capitalei. Conform declarației martorului, din discuție a rezultat că

sumele respective erau cerute în numerar, deoarece erau pentru cei doi personal, și poate doar puțin pentru posturile TV, deoarece O. a precizat că banii trebuie „cash, iar nu altfel.” Tot cu acea ocazie, O. a arătat că are nevoie de suma cerută, eventual în tranșe, începând cu prima săptămână din luna aprilie.

După câteva zile, martorul i-a trimis inculpatului un mesaj, prin care l-a invitat, conform înțelegerii anterioare, la domiciliul său, scopul fiind acela de a-i da o primă tranșă din suma cerută, respectiv 10.000-15.000 euro, pe care îi avea la acel moment. După un timp, O. i-a transmis tot prin sms că îl va contacta el. După o perioadă, martorul i-a trimis un nou sms, cu întrebarea „ne vedem mâine dimineată?”, la care O. a răspuns că îl va căuta după „eveniment”, martorul precizând că se desfășura un eveniment de partid undeva la Constanța. Ultima comunicare cu inculpatul, anterior declarației, a avut drept rezultat precizarea lui O. că se vor vedea în cursul serii de vineri (8 aprilie 2016).

Martorul U. a precizat că a acceptat solicitarea inculpatului O. de a-i da cei 50.000 euro, întrucât a avut în vedere funcția sa de vicepreședinte al Partidului ..., *„un partid mare, cu oameni în administrație, precum și potențialul de influență al acestuia din această poziție în domenii de interes din spectrul de activitate al firmei UTI.”* Astfel, martorul a menționat că pe parcursul dialogurilor cu inculpatul L., acesta a evidențiat inclusiv numărul mare de procente pe care le-ar avea conform sondajelor față de alți candidați, iar la una din întrebările sale, dacă îl poate ajuta cu promovarea unor produse ținând de specificul companiei, acesta l-a asigurat că îl va sprijini.

Discuțiile purtate de inculpatul O. cu martorul U. la 1 martie 2016 și 20 martie 2016 au fost înregistrate audio. Conținutul acestora, în opinia Parchetului, confirmă în integralitate denunțul și declarația martorului U..

Se reține că, la data de 01.03.2016, inculpatul O. și martorul U. au purtat discuții pe diverse teme, inclusiv de natură politică, fără legătură cu cauza. În continuare, dialogul s-a îndreptat spre cheltuielile cu campania electorală, respectiv cele aferente mass-media, ocazie cu care inculpatul O. i-a spus lui U. că îl va căuta săptămâna următoare ca să-i spună exact și să-i arate „obligățiile sale în media”, menționând că are un buget limitat în campanie de 100.000 euro.

De asemenea, O. a afirmat că dorește *„să aibă canale deschise”* pe posturile de televiziune Realitatea TV, B 1 și Antena 3, arătând că România TV nu îl interesează.

Fiind întrebat de U. dacă „nu-și dau seama că e complicat acum”, O. i-a răspuns că „pretențiile lor sunt mai reduse” și că „nu mai e cum era, ca pe vremuri”.

Cei doi au continuat discuția pe alte teme, inclusiv despre afacerile judiciare ale lui U..

La un moment al conversației, inculpatul O. i-a spus lui U. următoarele: *„te gândești și dacă poți, să îmi dai un șut în fund”*.

Martorul U. a afirmat că *„pe partea de ajutor pot să fac ceva”* și i-a spus lui O. să-i dea un *„ordin de mărime”*, iar acesta din urma a răspuns că săptămâna următoare îi va spune exact, stabilind să se întâlnească din nou.

Fiind întrebat de către U. dacă partidul îi dă ceva, inculpatul O. i-a răspuns că nu vrea nimic de la partid.

Spre finalul dialogului, inculpatul O. i-a spus lui U. că „simte că-i merge foarte bine” și să se gândească la „mărime”.

„O.: Te gândești și dacă poți, să îmi dai un șut în fund... E singura problemă, pentru că altfel, orice altceva, e ... Ți-am zis, și-n cazul tău și-n cazul meu e...

U.: Da.

.....

U.: Nu știu, m-am rupt așa de chestia asta de prin toamnă, dar pe partea asta de ajutor... adică pot să mai fac ceva, adică...

O.: Îhî.

U.: Da...

O.: Te gândești...

U.: Îmi spui și tu.

O.: Și mai bem o cafea. Eu îți spun... pe la sfârșitul săptămânii viitoare îți spun exact cum stau, care-i...

U.: Măcar dă-mi o indicație, un ordin de mărime, ceva să pot să...

O.: Da, da, da. Păi nu, că discut cu toți, cu O., ...(neinteligibil)... adică vreau să văd exact și pe de altă parte vreau să discut și cu alții să văd ce capacitate de mobilizare. Îți spun o chestie care nici nu ...(neinteligibil)...

U.: ...(neinteligibil)...

O.: Da mă, dar te trezești ...(neinteligibil)... și așa am deja, cred că am avut eu o provocare ... pe care le-am barat...

U.: Da.

O.: Te sun săptămâna viitoare, nu ?

U.: Da, sigur !”

Ulterior, cu prilejul întâlnirii din data de 20.03.2016, martorul U. și inculpatul O. au purtat discuții inițial pe subiecte domestice și de natură politică.

La minutul 37:10 al discuției, U. reia discuția inițiată la prima întâlnire de inculpatul O.:

„U.: Ia zi! Te-ai gândit cum să... ce pot să?

L.: Îmm... 50...

U.: 50?

L.: Îhî!

U.: Și cum, cash?

L.: Cum altfel?

U.: Cam în ce perioadă? Când?

L.: Începând de... când poți! Te gândești...

U.: Ok... ok...

L.: Iar aici numai noi doi...știm.

U.: Păi îți dai seama că la mine... eu o să îi scot... nu mai intrăm în detalii. Nu bag nici firma, nu bag nimic...

L.: Nu...E bine!

U.: Și... cu televiziunile cum faci?

L.: De aia trebuie așa!

U.: Da?...

L.: Despre ce vorbim?

.....

U.: Nu le-am mai dat bani de ani de zile și nu le dau bani neoficial din firmă. Dar așa... dacă zici așa...mă rog!

L.: Și chestia asta... au cerut-o direct... cu S. (S. – n.n.)... cu C. (C. – n.n.)

U.: Cu C. sau cu... B., ăsta... R.?

L.: R. e altceva.

U.: Da?

L.: ...(neinteligibil)

U.: Zău?

L.: Îți dai seama că am studiat piața!

U.: Eu de aia m-am certat cu ăștia de la Antena.

L.: Singurii care sunt corecți, sunt DIGI.

U.: Da?

L.: Da. Am avut surprize și de la Antena 3 că sar calul, adică nu...Aicea să știi că cochetez cu ei de ani de zile... de aia nu ajungi la nici o înțelegere cu ei.

.....

L.: Deci singurul lucru care mă interesează e să apar pe știri, evenimentele...

U.: Aha...

L.:... care le organizez...

U.: Nu la emisiune.

L.: Nu la emisiune.

.....

L.: Nu! Iar ei nici măcar nu își salvează prăvăliile!

U.: Sunt banii lor, personali! Mă rog!

L.: Bagă ceva și pe acolo, dar...Nu știu pe ce picior mare trăiesc ei în condițiile în care dacă te uiți la bilanțuri și la astea te iei cu mâinile de cap și te miri de ce nu se închid, dar...

U.: Da

L.: ...prăvăliile..

.....

L.: ... Păi ți-am zis, pe sondajul de desemnare eu aveam 28% intenție de vot, fără să-mi fac o zi de campanie, iar B., după toată campania lui, avea 18% fără potențial de creștere. La mine potențialul de creștere e mare. Eu m-am dus acum cam între 33 și 35.

.....

U.: Apropo, la asta... nu știu! La utilități... dar mai încolo, am să te rog și eu să mă ajuți un pic că...

L.: Sigur!

U.: Net... e utilitate publică și... poate odată, când ai timp...

L.: Mă, ascultă-mă; asta... le discutăm sigur și mai în detaliu. Adică tu știi că orice este util pentru București, eu sprijin... fără...

U.: Da, adică chestii normale... nu...

L.: Chestii normale, e firesc...

U.: Nu absurdități...

.....

U.: Atuncea ți-i pregătesc în niște tranșe.

L.: Exact.

U.: 10, 15, 20...?

L.: Așa, așa. Mă suni când ai o...

U.: Dar așa, ca urgență, cam cât?

L.: Mi-ar trebui cam la sfârșitul săptămânii viitoare, începutul săptămânii celelalte...

U.: O primă tranșă...

L.: Sunt niște...

U.: Da...

L.: Măcar așa, pentru încredere! Să vadă omul că începe...

U.: Da... Bine, te-am pupat! Sănătate!"

În rechizitoriu se mai menționează faptul că, în cursul urmăririi penale, au fost audiați, în calitate de martori, numiții G., acționar al Realitatea Media și O., acționar al B1 TV.

Se reține că, aceștia au arătat că au purtat discuții cu inculpatul O. referitoare la modul de derulare din perspectivă media a campaniei electorale, însă nu s-a discutat nimic despre vreo sumă de bani pe care candidatul ar fi urmat să o remită martorilor ori posturilor de televiziune menționate.

În opinia Parchetului s-a apreciat ca fiind relevant faptul că ambii martori au arătat că inculpatul O. avea șanse reduse de a câștiga cursa electorală pentru Primăria Capitalei, întrucât nu avea suficient sprijin, lucru pe care i l-au comunicat direct și astfel se explică demersul inculpatului.

În declarația dată la 19 aprilie 2016, martorul G. a arătat: „Am dedus însă pe parcursul discuției că domnul O. nu este sprijinit de către partidul său și că, probabil, va fi obligat să facă eforturi personale pentru a reuși să își finanțeze campania pentru primărie. Din punctul meu de vedere, ca analist politic, consider că domnul O. avea șansa a doua, întrucât îi era greu să lupte cu mașinăria candidatului partidului de stânga, iar alți candidați de dreapta i-ar fi luat din voturi. I-am comunicat domnului O. această opinie cu privire la șansele sale, mai ales că partidul nu îl susținea total.”

În aceeași ordine de idei, la data de 19 aprilie 2016, martorul O. a declarat: „După ce a fost nominalizat, domnul O. m-a sunat și m-a întrebat când ne putem vedea, pentru a discuta. Era evident că dorea să discutăm despre campania sa. I-am răspuns că oricând dorește. Am discutat cu acesta și l-am întrebat dacă el crede că are vreo șansă, acesta era încrezător în șansele lui și în susținerea partidului. O. mi-a spus că trage nădejde de la noi și de la Realitatea, întrucât Antenele o au pe doamna F., iar România TV îl atacă tot timpul. De asemenea, mi-a mai spus că speră măcar ca Antenele să nu îl atace. După părerea mea, domnul O. nu avea șanse de a câștiga funcția de primar al Capitalei, lucru pe care i l-am și spus. Eu nu vedeam un sprijin al partidului pentru el, însă el a spus că are sprijinul necesar...”

Declarațiile acestor doi martori au fost considerate importante din perspectiva circumstanțierii percepției subiective a inculpatului cu privire la exercitarea influenței ca lider politic, iar nu în calitate de candidat la o funcție publică.

Se mai precizează, în actul de sesizare, că inculpatul O. a fost audiat la 18 aprilie 2016, declarând că îl cunoștea pe U. din 2005-2006, definind relația ca

fiind de „cunoștințe destul de apropiate, fără a fi prieteni.” A menționat că nu a mai vorbit cu acesta de prin 2014 sau 2015.

Inculpatul a arătat că l-a contactat telefonic pe U. și a cerut o întâlnire, în cadrul căreia au fost abordate mai multe subiecte, legate de problemele Capitalei, precum și chestiuni de natură politică. O. a menționat că, într-un context pe care nu și-l amintește precis, i-a spus lui U. „*poate îmi dai un șut în fund*”, iar acesta l-a întrebat despre un „ordin de mărime”, înțelegând prin această exprimare plastică a inculpatului ceva la care „*nu în mod obligatoriu*” se referise inculpatul. O. a tras concluzia că martorul a înțeles exprimarea sa ca o cerere de sprijin financiar, însă a susținut că nu a considerat, în mod obligatoriu, la această întâlnire ca U. să îi acorde un sprijin financiar.

Conform precizărilor lui O., la următoarea întâlnire, stabilită tot în urma unei convorbiri telefonice la inițiativa inculpatului, după câte își amintește, s-au discutat, de asemenea, multe subiecte din diferite domenii și s-a ajuns, la inițiativa martorului U., la discuția despre posibilitatea acordării unui sprijin financiar. Inculpatul nu își amintește să fi stabilit în mod precis un quantum al sprijinului financiar, arătând că nici nu avea posibilitatea de a stabili un quantum foarte precis, întrucât nu studiasse în amănunt noua lege de finanțare a campaniei electorale, nu avea echipa de campanie definitivată și nu exista stabilit un mandatar financiar sau un cont de campanie deschis.

La întrebarea lui U. privitor la forma de acordare a sprijinului financiar, respectiv numerar, răspunsul a fost o interogație, potrivit susținerii inculpatului O., care a precizat că în cazul în care acordarea sprijinului financiar s-ar fi făcut în numerar, nu cunoștea limita maximă legală pentru o astfel de finanțare.

În privința discuțiilor legate de mass-media, inculpatul a menționat că afirmațiile pe care le-a făcut, legate de o televiziune sau alta, au reprezentat simple păreri, impresii, care nu au fost rezultatul unor discuții directe purtate cu șefi ai televiziunilor, în care să se fi cerut vreo formă de finanțare ilegală. O. a declarat că a avut discuții cu mai multe televiziuni, inclusiv cu O. și G.. Cu G. a discutat chiar în ziua lansării campaniei de strângere de semnături (26 sau 27 martie a.c), telefonic, semnalând lansarea campaniei pe care o considera un eveniment important, care ar fi putut fi mediatizat. Conform inculpatului, în perioada februarie-martie s-a mai întâlnit cu martorul G., dar nu au discutat despre modalitatea în care ar urma să se deruleze campania electorală.

O. a arătat că s-a întâlnit și cu martorul O. de două ori, după desemnarea sa ca și candidat, la prima întâlnire discuțiile fiind cu caracter general privind desfășurarea campaniei, iar la a doua, în săptămâna premergătoare chemării sale la DNA, fiindu-i remisă o ofertă de publicitate electorală.

De asemenea, O. a arătat că toate discuțiile purtate cu U. au fost din poziția de candidat la Primăria Capitalei, că discuția dintre ei a fost „una pe picior de egalitate” și că nu a simțit în nici un fel că U. i s-ar fi adresat având în vedere funcția sa politică.

Inculpatul a precizat că nu ar fi acceptat nicio formă de finanțare în afara cadrului legal. Chiar dacă a fost de acord că a avut o discuție referitoare la

finanțarea campaniei, acesta a accentuat că nu a pretins această finanțare și că nu a uzat în nici un fel de funcția sa politică.

Apărările formulate de inculpat cu privire la acuzația de folosire a influenței în scopul obținerii de foloase necuvenite, redate în conținutul rechizitoriului, nu au fost apreciate ca fiind pertinente de către Parchet, procurorul motivându-și această susținere.

Argumentele acuzării cu privire la elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.13 din Legea nr.78/2000:

S-a arătat că textul art.13 din Legea nr.78/2000 leagă în mod automat influența de funcția de conducere într-un partid, fără a cere exhibarea unor elemente factice din care să derive această influență. Este instituită o prezumție a influenței de care se bucură o persoană ce deține o funcție de conducere într-un partid.

Influența, conform DEX, este definită ca „acțiune exercitată asupra unui lucru sau asupra unei ființe, putând duce la schimbarea lor; înrâurire; acțiune pe care o persoană o exercită asupra alteia, deliberat, pentru a-i schimba caracterul, evoluția, sau involuntar, prin prestigiul, autoritatea, puterea de care se bucură”.

Transpunerea noțiunii de influență în sfera legii penale (se are în vedere exclusiv art.13 din Legea nr.78/2000) presupune exercitarea intenționată de către un autor conștient de prestigiul și de puterea sa a unor acțiuni asupra unei persoane, cu un scop eminamente nelegal.

O persoană cu funcție politică de conducere are capacitatea de a influența opinii, atitudini, comportamente ale unor persoane sau ale unor grupuri. Autori ca E. Tannenbaum (1961) au opinat că poziția și procesul de conducere reprezintă „influența interpersonală exercitată într-o situație definită și dirijată, grație proceselor de comunicare, spre atingerea unui scop determinat”. De asemenea, specialiști în management ca Spector (2000) au definit influența ca abilitatea de a schimba comportamentul celorlalți într-o anumită direcție, raportându-se la domeniul puterii și arătând că puterea reprezintă capacitatea sau potențialul unei persoane de a exercita influență: „Cu cât o persoană deține mai multă putere, cu atât este mai larg teritoriul de manevră al acesteia și cu atât mai sigură eficiența tacticilor de influență aplicate”.

Influența sa era dată atât de puterea poziției în sine (conferită de funcția deținută în cadrul organizației politice), cât și de puterea personală decurgând din cea a poziției (contacte interpersonale pe care le-a cultivat de-a lungul timpului și care i-ar fi permis la un moment dat să exercite influență asupra celorlalți). Procurorul face distincție între influență, care se poate exercita asupra oricărei persoane și autoritate, care se exercită în raporturile ierarhice.

Se arată că, determinat de aceste considerente, după cum a și declarat, martorul U., asupra căruia inculpatul și-a exercitat influența, a dat un răspuns de tip „angajament”, arătându-se dispus să satisfacă solicitarea și depunând eforturi în acest sens.

Se mai reține că între inculpat și martor a existat o relație de inegalitate din punct de vedere al potențialului de influență reciprocă, percepută și asumată ca atare de ambii parteneri. În această relație se regăsesc cele două condiții

identificate de Lazăr Vlăsceanu (1993) ca fiind componente ale procesului de influență, și anume: inițiatorul influenței deliberate (în speță inculpatul O.) deține un grad acceptabil de competență și informație, fiind animat de intenții care sunt acceptate de receptor (martorul U., om de afaceri) ca fiind bine orientate; relația de influență se bazează pe un consens tacit al celor implicați asupra valorilor împărtășite și a efectelor probabil produse.

Conformarea martorului U. la solicitarea inculpatului O. a presupus acceptarea influenței exercitate, din dorința de a obține o recompensă. Astfel cum martorul a arătat, în acceptarea solicitării a avut în vedere „funcția inculpatului de vicepreședinte al P., un partid mare, cu oameni în administrație, precum și potențialul de influență al acestuia din această poziție în domenii de interes din spectrul de activitate al firmei UTI.”

Așadar, parchetul a apreciat că, atât din perspectivă teoretică, cât și practică, pentru martor nu a contat împrejurarea că inculpatul candida pentru funcția de primar al municipiului București, idee pe care acesta din urmă a încercat să o acrediteze în apărare, ci funcția politică de conducere deținută, care oferea perspectiva certă a posibilității de facilitare la diverse niveluri a activităților/intereselor comerciale ale martorului de către inculpatul O.. În egală măsură, inculpatul a conștientizat că poziția sa de influență este dată de funcția politică, iar nu de împrejurarea că a fost desemnat candidat pentru o funcție publică.

S-a considerat că promisiunile sale de a acorda sprijin martorului în promovarea anumitor produse de utilitate publică pentru capitală au fost făcute fără ca inculpatul să condiționeze această promisiune de câștigarea poziției de primar. Pentru martorul U., acceptarea de a plăti inculpatului O. suma cerută reprezenta, în fapt, o „investiție politică” în considerarea funcției politice de conducere a solicitantului.

De asemenea, notorietatea despre care a făcut vorbire inculpatul O. ca fiind la originea procentului ridicat în sondajul de desemnare, prin comparație cu fostul candidat B., în opinia procurorului, derivă din funcția politică de conducere, fiind evident gradul diferit de notorietate al unui lider politic față de un membru simplu al unui partid.

Efectuând o paralelă între folosirea influenței, conform art.13 din Legea nr.78/2000 și infracțiunea de trafic de influență, prev. de art.291 Cod penal, se arată că, în cazul art.13 din Legea nr.78/2000, subiectul activ acționează în sensul unui fel de „trafic de influență” asupra propriei persoane, nu asupra unui terț. Cu alte cuvinte, în scopul obținerii foloaselor necuvenite, subiectul activ face uz de influența sa intrinsecă, imanentă.

Se arată că practica judiciară s-a exprimat în sensul celor reținute mai sus. Relevantă în acest sens a fost considerată sentința penală nr.176/30.01.2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală, în dosarul nr.514/1/2009: „Curtea reține în primul rând că nu doar în România, ci și în alte țări cu tradiție democratică există cutuma desemnării ca și candidat al unei formațiuni politice la cea mai înaltă funcție electivă din stat, a președintelui acesteia. O asemenea opțiune este justificată nu doar din considerente de imagine (președintele fiind în mod evident persoana cea mai vizibilă, interfața partidului în relația cu opinia publică), ci și de calitățile

respectivei persoane (care au avut un rol determinant în alegerea sa în fruntea formațiunii politice și care, pentru identitate de rațiune, fac din ea persoana cea mai potrivită pentru a candida la o asemenea demnitate în stat). Finanțarea ilegală a unei campanii electorale nu poate fi disociată de persoana beneficiară, căci în toate cazurile cei care comit asemenea fapte o fac în considerarea unui candidat. Asemenea conduite ilicite pot fi motivate de: relațiile apropiate (de prietenie, intime) dintre beneficiar și finanțator (înțelegând prin acesta atât persoana care are o contribuție financiară nemijlocită, cât și alte persoane care concură, prin faptele lor, la o asemenea finanțare); constrângerea fizică sau psihică exercitată de beneficiar asupra finanțatorului; profitul, imediat sau de perspectivă, pe care finanțatorul îl va avea în urma conduitei ilicite asumate, dar care depinde de o acțiune viitoare a beneficiarului. Totodată, Curtea constată că infracțiunea imputată inculpatului este una de pericol, ceea ce înseamnă că pentru subzistența ei nici nu se cere ca beneficiul urmărit, să se fi și realizat în fapt.”

Din coroborarea probelor administrate (denunț, declarații de martori, declarația inculpatului, procesele-verbale de redare a dialogurilor ambientale) Parchetul a reținut întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii, atât sub aspectul laturii obiective, cât și sub aspectul laturii subiective, sens în care se arată următoarele :

Inculpatul O. l-a contactat pe martorul U. la scurt timp după ce fusese desemnat candidat din partea partidului la Primăria Municipiului București, deși, după cum au declarat ambii, nu se aflau într-o relație de prietenie, iar inculpatul a afirmat că nu mai discutase cu martorul de un an sau doi. Această împrejurare demonstrează existența unei legături între momentul contactării, pe de o parte și intenția infracțională și crearea unui prilej de discuție despre ajutorul financiar, pe de altă parte. Inculpatul, în opinia Parchetului, nu a reușit să răspundă, în mod convingător, sub aspect probator la această întrebare, arătând că „nu aveam foarte clar precizate în integralitate toate subiectele de discuție atunci când l-am sunat pe dl U.. Am fost desemnat candidat al partidului pentru primărie în 26 februarie a.c.”

Scopul obținerii unor foloase necuvenite a fost conturat încă de la prima întrevedere, din 1 martie 2016, inculpatul având inițiativa solicitării unui sprijin financiar de la martor, prin folosirea expresiei „*te gândești și dacă poți, să-mi dai un șut în fund*”, exprimare care, în contextul discuțiilor despre candidatură și costurile campaniei electorale, nu lasă loc de interpretare. Martorul U. a perceput ca atare solicitarea, afirmând că „pe partea de ajutor pot să fac ceva” și cerând un „*ordin de mărime*”, iar inculpatul a răspuns că săptămâna următoare îi va spune exact, stabilind în acest sens o nouă întâlnire. Referitor la aceste aspecte, O. a arătat în declarația dată, că: „în context, exprimarea „poate-mi dai un șut în fund”, am considerat că poate avea mai multe sensuri, iar sensul dat de U., de a-mi da sprijin financiar, l-am acceptat,” parchetul reținând că inculpatul nu a putut să exemplifice un alt sens al exprimării. Mai mult, în cadrul aceleiași discuții, inculpatul și-a manifestat intenția de a proceda în mod similar și cu alte persoane, afirmând că „pe de altă parte vreau să discut și cu alții să văd ce capacitate de mobilizare...”.

Cu ocazia întâlnirii din 20 martie 2016, martorul U. l-a întrebat pe inculpat dacă s-a gândit cum îl poate ajuta, întrebarea fiind urmarea firească a solicitării anterioare formulată de inculpat. Susținerile acestuia în sensul că „între prima și a doua întâlnire s-au scurs trei săptămâni, iar dacă U. nu ar fi deschis acest subiect, eu nu l-aș fi deschis” au fost apreciate ca lipsite de consistență, în condițiile în care scopul întâlnirii fusese stabilit anterior. De altfel, s-a văzut pe parcursul discuției purtate că vizita făcută de inculpat urmarea, în principal, comunicarea către martor a sumei de bani de care ar fi avut nevoie.

Astfel, în aceste împrejurări, O. a solicitat suma de 50.000 de euro, arătând că ar avea nevoie de ei spre sfârșitul săptămânii următoare sau începutul celeilalte săptămâni, precizându-i martorului că îi va remite martorilor G. și O., pentru „a apărea pe știri evenimentele pe care le organizează”. Inculpatul a declarat că „la finalul unei discuții cu U., când am cerut o primă tranșă, „să vadă omul că începe” nu am avut în vedere o persoană anume sau o sumă de bani și nici nu am avut un motiv precis, este mai mult un răspuns dat în urma unei întrebări care mi-a fost pusă de dl U.” Aceste susțineri, în opinia Parchetului, sunt contrazise flagrant de conținutul convorbirilor purtate, unde s-a discutat despre un quantum precis al sumei cerute și despre persoane determinate prin prenume și prin locurile de muncă (posturi TV).

Martorul U. a acceptat această solicitare, atât în principiu, cu ocazia primei întâlniri, cât și în concret, în quantum determinat, cu ocazia celei de-a doua întrevederi cu inculpatul, întrucât a avut în vedere „funcția inculpatului de vicepreședinte al Partidului ..., un partid mare, cu oameni în administrație, precum și potențialul de influență al acestuia din această poziție în domenii de interes din spectrul de activitate al firmei UTI.”

În rechizitoriu se mai reține că funcția inculpatului de prim-vicepreședinte al partidului politic era de notorietate. Procentajul bun obținut de O. în sondajele de desemnare, despre care i-a vorbit martorului, deriva din funcția politică. Promisiunea de a sprijini promovarea/implementarea unor produse de care martorul era interesat din punct de vedere comercial a fost făcută de inculpat tot prin prisma funcției politice de conducere, care era și rămânea o certitudine, indiferent de rezultatul alegerilor locale pentru Primăria Municipiului București.

Împrejurarea că suma solicitată nu a fost primită deoarece inculpatul nu s-a deplasat la domiciliul martorului până la data începerii urmăririi penale în personam a fost apreciată ca neprezentând relevanță sub aspectul elementelor constitutive, infracțiunea analizată consumându-se la momentul folosirii influenței în scopul obținerii unor foloase necuvenite. Legea nu cere ca acele foloase să fi fost și obținute.

În ce privește caracterul necuvenit al foloaselor pentru a căror obținere și-a folosit influența inculpatul O., se arată în cuprinsul actului de sesizare, că acesta rezultă din următoarele împrejurări: solicitarea la 20 martie 2016 a sumei de 50.000 euro s-a făcut cu precizarea „cash... cum altfel?”, explicația formei de remitere în numerar fiind dată de inculpat prin aceea că îi sunt necesari pentru televiziuni și că „de aia trebuie așa!”. Deși O. a declarat că „s-a și văzut ulterior că nu era o cerință expresă, nu aș fi acceptat primirea

niciunei sume de bani fără a cunoaște cu precizie cadrul legal, fără ca această finanțare să fie realizată în cadrul legal”, această afirmație a fost apreciată ca fiind contrazisă de următorul fragment din dialogul purtat:

„L.: Iar aici numai noi doi...știm.

U.: Păi îți dai seama că la mine... eu o să îi scot... nu mai intrăm în detalii. Nu bag nici firma, nu bag nimic...

L.: Nu...E bine!”.

Se concluzionează că inculpatul O. nu a avut nici un moment intenția de a respecta Legea finanțării partidelor politice, pentru a asigura primirea în condiții legale a sprijinului financiar.

Astfel, conform art.28 alin.3 din Legea nr.334/2006, contribuțiile pentru campania electorală se depun sau se virează în conturile bancare deschise special în acest scop numai de către candidați sau de mandatarul financiar desemnat conform art.28 pct.1 din Legea nr.334/2006 modif. prin Legea nr.113/2015). Din probele administrate a rezultat că despre primirea acestei sume de bani nu trebuia să știe decât inculpatul și martorul, împrejurare care, împreună cu faptul că nu s-a discutat despre încheierea unui act de donație, banii urmând a fi primiți de candidat la domiciliul martorului, atestă intenția inculpatului de a păstra secretă primirea acestei sume.

De asemenea, valoarea sumei solicitate depășea cu mult plafonul legal stabilit pentru campania electorală a unui candidat la funcția de primar al municipiului București, anume de 150 de salarii minime brute (art.28 pct 6 lit. m din Legea nr.334/2006 modif. prin Legea nr.113/2015). Acest aspect conturează, în opinia Parchetului, caracterul necuvenit al foloaselor în scopul obținerii cărora inculpatul și-a folosit influența.

Fiind o infracțiune de pericol, s-a considerat că legătura de cauzalitate rezultă *ex re*.

Alte **soluții** dispuse prin actul de sesizare al instanței:

Prin același rechizitoriu, cu privire la infracțiunile de luare de mită, prev. de art. 289 C.p. rap. la art. 6 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art.308 C.p. și dare de mită, prev. de art.290 C.p. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000, pentru care a fost începută urmărirea penală în rem s-a dispus clasarea cauzei, întrucât s-a apreciat că nu există probe cu privire la săvârșirea acestora.

În rechizitoriu sunt enumerate **mijloacele de probă** care au stat la baza trimiterii în judecată a inculpatului L., respectiv: declarația inculpatului O., denunțul formulat de U., declarația martorului U., declarația martorului G., declarația martorului O., mesajele tip sms dintre inculpatul O. și martorul U., înscrisuri care atestă funcția politică a inculpatului O., procesul-verbal de redare a dialogului purtat în mediul ambiental de inculpatul O. cu martorul U. la 1.03.2016, procesul-verbal de redare a dialogului purtat în mediul ambiental de inculpatul O. cu martorul U. la 20.03.2016, procesul-verbal din 25.03.2016 privind alte comunicări tip sms suport optic tip CD-R, marca Verbatim, fiind inscripționat „SECȚIA I .../P/2016, 338/II-I/2016, Tc 6 art. 143 al. 2 C.p.p., copia suportului duplicatul probei digitale”, cu seria 5254 140 LD 2965, suport

optic tip CD-R, marca Verbatim, fiind inscripționat „COPIE FIȘIERE L. 01.03.16. mp 3, R – 00001 mp 3”, cu seria 5252 101 MC 17803;

În ceea ce privește **datele privind urmărirea penală, măsurile preventive și metodele de supraveghere tehnică** se arată următoarele:

Prin ordonanța din 24.03.2016 s-a dispus începerea urmării penale în rem în cauză cu privire la săvârșirea infracțiunilor prev. de art.13 din Legea nr. 78/2000, luare de mită, prev. de art.289 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art.308 Cod penal, și dare de mită, prev. de art.290 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr. 78/2000.

Prin ordonanța din 11.04.2016 s-a dispus efectuarea în continuare a urmării penale pentru săvârșirea infracțiunii de folosire a influenței în scopul obținerii unor foloase necuvenite, prev. de art.13 din Legea nr.78/2000, față de suspectul O..

De asemenea, prin ordonanța din 11.04.2016 s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpatul O. pentru săvârșirea infracțiunii anterior menționate.

Prin ordonanța din 11.04.2016 s-a luat față de inculpatul O. măsura controlului judiciar pe o durată de 60 de zile, începând de la data de 11.04.2016 până 9.06.2016. Plângerea formulată de inculpat împotriva măsurii preventive a fost respinsă de Judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Prin ordonanța nr..../P/2016 din 24.03.2016 emisă de procurorul de caz s-a dispus autorizarea, cu titlu provizoriu, pe o durată de 48 ore, de la data de 24.03.2016, ora 17:30, până la data de 26.03.2016, ora 17:30, a următoarelor măsuri de supraveghere tehnică:

- interceptarea comunicațiilor realizate de către O. (C.N.P. ...) de la postul telefonic cu nr. de apel ...;
- interceptarea comunicațiilor realizate de către O. (C.N.P. ...) de la postul telefonic cu nr. de apel ...;
- interceptarea comunicațiilor realizate de către G. (C.N.P. ...) de la postul telefonic cu nr. de apel ...;
- supravegherea video, audio și prin fotografiere a numiților U. (C.N.P. ...), O., O., G., între ei și cu alte persoane, în legătură cu faptele de corupție sesizate;
- localizarea și urmărirea prin mijloace tehnice a numiților U., O., O. și G..

Prin încheierea nr.96/25.03.2016, pronunțată în dosarul nr.23/2016, Înalta Curte de Casație și Justiție – Judecătorul de drepturi și libertăți, a confirmat măsurile de supraveghere tehnică dispuse prin ordonanța procurorului din 24.03.2016 și a încuviințat pe o perioadă de 28 de zile, de la 26.03.2016 la 22.04.2016, măsurile de supraveghere tehnică enumerate anterior, emițând în acest sens mandatele de supraveghere tehnică nr.241-245/UP/25.03.2016.

Înregistrările dialogurilor purtate în mediul ambiant la 1.03.2016 și 20.03.2016 au fost efectuate de martorul U. cu mijloace proprii, fiind puse la dispoziția organelor de urmărire penală la data formulării denunțului, conform art.139 pct.3 Cod procedură penală.

Referitor **la persoana inculpatului** s-au reținut următoarele **date**:

Inculpatul O. are 53 de ani, este cetățean român și este căsătorit. În prezent, este deputat în Parlamentul României și a deținut, la data comiterii faptei, funcția de prim-vicepreședinte al unui partid politic.

Din fișa de cazier a rezultat că inculpatul nu are antecedente penale.

Pe parcursul urmăririi penale, s-a arătat că a avut o poziție nesincă, în raport cu probele administrate în cauză. Acesta a înțeles să dea o declarație, numai după consultarea actelor dosarului. Conținutul declarației a fost comentat în capitolul „Situația de fapt”.

Inculpatul a beneficiat de asistența juridică a apărătorilor aleși, care au depus delegații la dosar și au participat la actele de urmărire penală efectuate.

S-a apreciat că, **în drept**, fapta inculpatului O., constând în aceea că, folosindu-și influența pe care o deținea în calitate de prim-vicepreședinte al unui partid, cu intenție directă, l-a contactat la data de 01.03.2016 pe martorul U., solicitându-i sprijin financiar pentru campania electorală privind alegerile locale din vara anului 2016, în care inculpatul fusese nominalizat pentru a candida la funcția de primar al municipiului București, iar la data de 20.03.2016, cu ocazia unei noi întrevederi, i-a pretins aceluiași martor suma de 50.000 euro în numerar, așadar nu în vreo modalitate legală, precum și cu depășirea plafonului stabilit prin Legea finanțării partidelor politice, cu precizarea că va trebui să remită banii unor persoane cu funcții de decizie în cadrul a două posturi de televiziune, pentru a fi promovată imaginea candidatului, martorul acceptând să efectueze plata sumei de 50.000 euro în considerarea funcției de conducere pe care O. o deținea în cadrul Partidului ..., *întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de folosire a influenței în scopul obținerii de foloase necuvenite, prevăzută de art.13 din Legea nr. 78/2000.*

II. FAZA DE CERCETARE JUDECĂTOREASCĂ

CAMERA PRELIMINARĂ

Ca urmare a trimiterii în judecată a inculpatului L., **cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 17 mai 2016**, constituind obiectul Dosarului nr.....

Prin **încheierea nr.470 din data de 15 iunie 2016**, Judecătorul de cameră preliminară al Înaltei Curți a constatat că inculpatul O. nu a formulat cereri și excepții cu privire la legalitatea sesizării instanței, legalitatea efectuării actelor și administrării probelor în faza de urmărire penală, iar în urma analizării actelor și lucrărilor dosarului, a constatat competența și legalitatea sesizării instanței, precum și legalitatea efectuării actelor și administrării probelor în faza de urmărire penală și a dispus **începerea judecății**.

Cu privire la măsura preventivă luată față de inculpat, în faza de urmărire penală, prin încheierea din 18.05.2016, Judecătorul de cameră preliminară a dispus revocarea măsurii controlului judiciar, soluția fiind menținută ca urmare a respingerii contestației formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de

JUDECATA

În cursul judecății, după prezentarea, în ședință publică, a actului de sesizare, Înalta Curte, conform art.374 alin.2 și 4 Cod procedură penală i-a explicat inculpatului în ce constă învinuirea, l-a înștiințat cu privire la dreptul de a nu face nicio declarație, atrăgându-i atenția că ceea ce declară poate fi folosit și împotriva sa, precum și cu privire la dreptul de a pune întrebări, în mod nemijlocit, martorilor, cât și de a da explicații în tot cursul cercetării judecătorești, când socotește necesar, l-a întrebat dacă solicită ca judecarea să se facă numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de acesta, în cazul în care recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa, poziția inculpatului, în acest sens, fiind consemnată într-o declarație (fila 18, dosar instanță fond). Inculpatul a învederat, cu privire la probele administrate în cursul urmăririi penale, că le contestă și, totodată, a propus probe, conform art.374 alin.6 Cod procedură penală, instanța încuviințând administrarea probelor cu înscrisuri și martori.

La termenele din 18 octombrie 2016 și 16 ianuarie 2017, instanța a procedat la **ascultarea inculpatului**, declarațiile acestuia fiind consemnate și atașate dosarului (filele 50-52 și 146 dosar instanță fond).

La termenul din 01.11.2016 a fost audiat martorul denunțator U. (filele 68-70), iar, ulterior, la termenul din 15.11.2016 au fost audiați martorii din rechizitoriu, G. (filele 93-94) și O. (filele 91-92).

Martorii propuși de inculpatul O. și încuviințați de către instanță, numiții C. (fila 116) și A. (fila 117) au fost audiați la termenul din 13 decembrie 2016.

Inculpatul O., în cadrul administrării probei cu înscrisuri, a depus, la dosarul cauzei, următoarele înscrisuri: oferta de publicitate online remisă acestuia de către reprezentantul televiziunii B1TV (fila 96), articole de presă (filele 123-140), copie de pe cărțile de vizită folosite de inculpat în perioada 2008-2016 (fila 95). S-a dispus, de către instanță, efectuarea următoarelor adrese: către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție care a comunicat în ce dosare, aflate în instrumentarea acestei unități de parchet, figurează martorul denunțator U. și în ce calitate (fila 49) și, totodată, a înaintat instanței, ca urmare a solicitării inculpatului, încuviințată de către instanță, suportul optic, tip DVD-R, marca Verbatin ce conține convorbirile și comunicările tip SMS, purtate de către inculpat în ziua de 10.04.2016; către Vodafone Romania care, în urma solicitării adresată de către instanță, a transmis desfășurătorul *in extenso* cu convorbirile telefonice și de tip sms ale inculpatului din data de 10.04.2016 (filele 32-35); către Partidul National Liberal care a comunicat înscrisuri din care rezultă funcția pe care inculpatul L. o deținea în cadrul acestui partid (filele 39-49).

De asemenea, la termenul de judecată din 15.11.2016, a fost audiat CD-ul L001 MP3, respectiv pasajul contestat de inculpatul L. din cadrul discuției cu martorul T., de la minutul 38,10 din data de 20 martie 2016.

Apărările inculpatului L. la acuzațiile aduse prin rechizitoriu (sinteză):

- fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de folosire a influenței în scopul obținerii unor foloase necuvenite, prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000, nici din perspectiva laturii obiective, nici a celei subiective;

- nu este îndeplinită condiția preexistentă a subiectului activ, în sensul că simpla îndeplinire a cerinței subiectului activ (de a îndeplini o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau într-un patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial) nu poate duce *per se* la reținerea infracțiunii, fiind imperios necesar ca persoana care deține această calitate „să folosească funcția la momentul realizării elementului material al laturii obiective, respectiv să folosească influența dată de această funcție de conducere în scopul obținerii de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite pentru sine sau pentru altul”, iar, pe de altă parte, rezultă faptul că martorul denunțator nu cunoștea cu exactitate funcția de conducere deținută de inculpat în cadrul partidului. Inculpatul arată că a participat la cele două întâlniri cu martorul denunțator în calitate de candidat la funcția de primar general al municipiului București și nu în considerarea funcției de conducere pe care o deținea în cadrul partidului.

- neîntrunirea elementelor constitutive din perspectiva laturii obiective - inexistența probelor din care să rezulte acțiunea de folosire a influenței datorate funcției deținute în cadrul partidului în scopul obținerii de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite de la martorul denunțator, dovadă în acest sens este faptul că ideea de a fi ajutat în campania electorală a venit de la martorul denunțator, fără ca inculpatul să-l influențeze în vreun fel, tot acesta a fost cel care a ales modul în care să-l sprijine, a stabilit cuantumul sumei ce ar fi vrut să o doneze, precum și modalitatea în care urma să o primească. De asemenea, inițiativa de a-l contacta cât și de a se întâlni au aparținut martorului, care a premeditat acțiunea sa, prin înregistrarea discuțiilor. Tot martorul denunțator a insistat în stabilirea unei a treia întâlniri cu inculpatul, transmițându-i numeroase mesaje din al căror conținut rezultă, în mod evident, inexistența exercitării vreunei influențe de către inculpat asupra acestuia.

- neîntrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii din perspectiva laturii subiective - inexistența intenției de săvârșire a infracțiunii de folosire a influenței în scopul obținerii unor foloase necuvenite; nu există probe certe care să demonstreze exercitarea acțiunii de folosire a influenței inculpatului în determinarea schimbării deciziei de a nu finanța campania electorală ori în determinarea luării unei astfel de decizii de finanțare prin prisma funcției politice deținute, există doar percepția subiectului pasiv în acest sens. Astfel, inițiativa în stabilirea primei întâlniri a avut-o martorul denunțator, scopul urmărit de către inculpat a fost acela de a-și reactualiza informațiile cu privire la problemele Capitalei, oferirea ajutorului în sprijinirea campaniei electorale a venit de la martorul denunțator fără a fi influențat de către inculpat.

- inexistența unui raport de inegalitate între inculpat și martor, dovadă în acest sens fiind modul familiar în care martorul i se adresează, tonalitatea și lejeritatea discuțiilor tematica abordată, locul în care s-au desfășurat cele două

întâlniri - la domiciliul martorului -, precum și faptul că acesta a înregistrat convorbirile.

- acuzația se întemeiază pe prezumții și supoziții ale organelor de urmărire penală, la dosarul cauzei nu există transcrierea integrală a discuțiilor înregistrate în mediul ambiental, iar cele transcrise conțin erori, dovadă fiind pasajul audiat în timpul cercetării judecătorești de către instanță cu privire la mențiunea din procesul verbal din data de 21.04.2016.

Argumentele Înaltei Curți, în opinie majoritară, cu privire la elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.13 din Legea nr.78/2000:

Cercetarea judecătorească a confirmat fapta, în materialitatea ei, expusă în actul de acuzare, dar în ceea ce privește **situația de fapt**, prealabil examinării pe fond a elementelor constitutive ale infracțiunii pentru care inculpatul a fost trimis în judecată, se impun a fi evidențiate unele particularități, care au fost stabilite în urma administrării probatoriului, în condiții de oralitate și contradictorialitate, după cum urmează:

În contextul lansării, la data de 26.02.2016 a candidaturii inculpatului O. pentru funcția de Primar General al municipiului București din partea Partidului ..., martorul U. i-a adresat un mesaj de felicitare, lansându-i și invitația de a se întâlni („Luând cunoștință de faptul că domnul O. își depusese candidatura pentru Primăria Capitalei, i-am trimis un sms de felicitare, acesta m-a apelat telefonic, dar din păcate nu i-am putut răspunde, motiv pentru care, la rândul meu, i-am răspuns printr-un sms, transmițându-i faptul că poate reușim să ne vedem”. – declarație martor U. din data de 1.11.2016, fila 68 vol.1, dosar instanță fond).

În scopul de a-și reactualiza informațiile cu privire la problemele cu care se confrunta municipiul București, marile proiecte de infrastructură aflate în derulare, sugestia de noi proiecte și soluții, O. și-a propus să se întâlnească cu mai multe persoane (de la Primăria Municipiului București, din mediul de afaceri, reprezentanți ONG-uri, experți din diverse domenii), context în care a acceptat și invitația martorului U. („A fost partener la Primăria Capitalei în multe proiecte și atât acesta, cât și specialiștii companiei fondate de acesta au experiență, expertiză, informații actuale și printr-o astfel de întâlnire aș fi avut posibilitatea să cunosc care este situația în mai multe domenii din cadrul administrației publice București”- declarație inculpat din 18.10. 2016, vol 1, instanță fond), convenind, telefonic, să se întâlnească la domiciliul acestuia din urmă, în data de 01.03.2016.

În cadrul întâlnirii ce a durat aproximativ o oră, **discuțiile**, care au fost înregistrate, încă de la sosirea inculpatului și până la plecarea acestuia, cu un reportofon, de către martorul U., în majoritatea lor, **au vizat proiecte în curs de derulare privind municipiul București, diverse probleme ale orașului, precum și eventuale soluții la acestea** („Dânsul a trecut pe la mine, a stat aproximativ o oră, timp în care am discutat de diverse proiecte și diverse lucruri care se întâmplă la Primăria Municipiului București, acesta având o bună cunoaștere a proiectelor aflate în desfășurare și prin prisma faptului că anterior fusese viceprimar la Primăria Capitalei” - declarație U., fila 68 vol.1 dosar fond). **Spre**

finalul întâlnirii, martorul U., a schimbat subiectul discuției care viza sistemul de taxare al RATB (min.39:56 conform înregistrării ambientale din 01.03.2016) și **a abordat problema finanțării campaniei electorale:**

„U. - Și tu cum te descurci aicea, cum faci? Cum...?”

O. - E complicat

U. - Păi, aia e.. mecanismul.

O. - Pentru că și eu, la rândul meu, sunt... un personaj monitorizat.

U. - Păi., și acuma, campania asta, nu știi,... cum...? Nu mai e ce a fost. Adică, nu mai e, bănuiesc, campania așa cum a fost până **acuma cu atâtea... cheltuieli** . Acuma, practic **ai cheltuieli de media...**?

O. - Te caut eu săptămâna viitoare! Te mai caut eu săptămâna viitoare și îți spun exact! Îți arăt....

U. - **Dar ce ai, media?**

O. – Obligațiile!...Media on-line. Astea două sunt și în pre-campanie și în campanie. În campanie ești limitat. În campanie nu ai un buget decât... ca primar general nu poți cheltui decât 100.000 de euro...”

În acest context, inculpatul a folosit expresia: „Te gândești și dacă poți să îmi dai un șut în fund..,” inițial, martorul denunțator neînțelegând la ce s-a referit inculpatul („Nu am înțeles exact ceea ce dorește, de altfel nu s-a referit la ceva exact” - declarație martor U. , vol.1, fila 68 instanță fond), însă a fost dispus să-i ofere sprijin, atât material – „pe partea asta de ajutor..., adică pot să mai fac ceva /.../, Îmi spui și tu /.../, Măcar dă-mi o indicație, un ordin de mărime ceva să pot să...,” cât și sub altă formă:

„U. – Da, sigur (se îndreaptă către ieșire). Și cu asta cu panotaj și cu asta ce faci? Sau tu?

(...)

U. –O să ai nevoie de oameni deci, nu? Pentru de astea de umblat prin oraș, nu știi ce...”(înregistrare ambientală din 01.03.2016).

Discuția pe această temă nu a mai continuat, rămânând ca inculpatul L. să-l contacteze pe martor săptămâna următoare („Te sun săptămâna viitoare, nu?”).

Următoarea întâlnire între inculpatul L. și martorul U., a avut loc la data de 20.03.2016, decurgând în aceleași coordonate ca și prima, la domiciliul martorului denunțator, discuțiile fiind înregistrate de către acesta cu reportofonul propriu („Întâlnirea a avut loc spre sfârșitul lunii martie, discutându-se pe diverse teme ale Primăriei Municipiului București. I-am prezentat proiectele și problemele pe care le aveam în curs, dânsul mai m-a pus la curent cu situația campaniei, sondaje, procente, situația celorlalți candidați” –declarație U., fila 68 vol.1 dosar instanță).

Subiectul finanțării campaniei electorale este deschis de către martorul U. prin întrebarea: „Ia zi te-ai gândit cum să.... Ce pot să...? (înregistrare ambientală din 20.03.2016), continuând cu privire la o eventuală sumă ce urma a fi avansată de U., ce a fost propusă de către inculpat, pentru susținerea cheltuielilor media și on-line din campania electorală, finanțarea urmând a fi făcută de persoana fizică U. și nu de către societatea acestuia:

„U. –Ia zi! Te-ai gândit cum să... ce pot să?

O. : - Îm? 50...

U. - 50?

O. – Îhî!...

U. - *Și cum, cash!*

O. - Cum altcumva?

U. - Cam în ce perioada? Când?

O.- *Începând de... când poți!.. .Te gândești...*

U. - Ok...ok .

O. - *Iar aici numai noi doi ...știm”.*

Legat de promovarea imaginii candidatului la funcția de primar general al Capitalei, în cadrul media, este de remarcat că tot martorul U. este cel care îl întreabă pe inculpat cum se va descurca cu televiziunile („Cu televiziunile cum faci?”), iar răspunsul acestuia a fost că va tranșa problema cu S. (O.)...cu C. (G.). Referitor la această discuție, este de menționat, că, în rechizitoriu, cât și în procesul verbal de redare a înregistrării în mediu ambiental, s-a transcris greșit replica inculpatului L. „*Și chestia asta... a cerut-o direct cu S. (S.) /../... Cu C. (C.).* În realitate, după ascultarea CD-ului tip DVD-R, marca VERBATIM, L0001MP3, în ședința publică din 13 decembrie 2016 a rezultat că inculpatul L. a afirmat: „*Și chestia asta o tranșez eu cu S....cu C....*”.

În cadrul discuției, din 20.03.2016, inculpatul L. și martorul U. stabilesc modalitatea în care urma să-i fie remisă suma de bani, în tranșe, cash:

„U.: Atuncea ți-i pregătesc în niște tranșe.

L.: Exact.

U.: 10, 15, 20...?

L.: Așa, așa. Mă suni când ai o...

U.: Dar așa, ca urgență, cam cât?

L.: Mi-ar trebui cam la sfârșitul săptămânii viitoare, începutul săptămânii cealalte...

U.: O primă tranșă...

L.: Sunt niște...

U.: Da...

L.: Măcar așa, pentru încredere! Să vadă omul că începe...

U.: Da... Bine, te-am pupat! Sănătate!”

Ulterior acestei întrevederi, martorul U. a mai încercat să stabilească o altă întâlnire pentru remiterea primei tranșe, transmițându-i inculpatului L. mai multe sms-uri (declarația martorului din 07.04.2016, fila 39 vol.1 d.u.p.), în final, i-a expediat un sms cu următorul conținut: „Ești un labagiu,” la data de 10.04.2016, ora 22.00 (fila 97-98, dosar instanță fond).

Raportând prevederile care incriminează infracțiunea prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, la datele rezultate în urma efectuării cercetării judecătorești, Înalta Curte, în opinie majoritară, apreciază că **nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni**, respectiv, **elementul material al laturii obiective**, pentru următoarele considerente:

Potrivit art.13 din Legea nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, constituie infracțiune „**fapta persoanei care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau**

patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, de a folosi influența ori autoritatea sa în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite”.

Obiectul juridic special al infracțiunii de folosire a influenței sau a autorității în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite îl constituie relațiile sociale care se formează, desfășoară și dezvoltă cu privire la corectitudinea, onestitatea persoanelor care îndeplinesc o funcție de conducere într-un partid ori într-o asociație fără scop lucrativ sau fundație în ceea ce privește folosirea influenței ori autorității pe care acestea le au.

Incriminarea acestor acțiuni protejează, în subsidiar, și relațiile sociale referitoare la prestigiul și credibilitatea de care trebuie să se bucure partidele, sindicatele, patronatele și persoanele juridice fără scop lucrativ, acestea constituind obiectul juridic secundar al infracțiunii.

Subiect activ al infracțiunii prevăzute de art.13 din Legea nr.78/2000 poate fi doar persoana care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, sindicat, patronat sau în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial. Ca atare, subiectul activ este circumstanțiat, infracțiunea neputând fi comisă în forma autoratului/coautoratului decât de către o persoană care îndeplinește una din calitățile expres și limitativ enumerate de lege.

În speță, așa cum rezultă din actele existente la dosar (filele 39-49), inculpatul L., la data reținută în rechizitoriu ca fiind săvârșită fapta, martie 2016, deținea funcția de *prim-vicepreședinte al Partidului*

Argumentele inculpatului în sensul că nu este îndeplinită cerința textului de lege referitor la îndeplinirea de către subiectul activ al infracțiunii, a calităților expres și limitativ prevăzute de art.13 din Legea nr.78/2000, întrucât, în opinia sa, cel care deține această calitate trebuie să folosească influența dată de funcția de conducere deținută în cadrul partidului la momentul realizării elementului material și, de asemenea, să fie cunoscută de cel de la care pretinde bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, sunt nefondate. Pentru a constata îndeplinirea condiției preexistenței unei funcții de conducere în cadrul unui partid, sindicat, patronat sau în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial de către subiectul activ al infracțiunii prevăzute de art.13 din Legea nr.78/2000 e suficient ca la data săvârșirii faptei inculpatul să dețină una dintre calitățile expres și limitative prevăzute de lege. Folosirea influenței derivată din funcția de conducere deținută, la momentul realizării elementului material al laturii obiective a infracțiunii, cât și cunoașterea funcției respective de către persoana de la care se solicită bani, bunuri sau alte foloase sunt aspecte care vizează latura obiectivă a infracțiunii și nu țin de analiza existenței subiectului activ circumstanțiat al infracțiunii.

Subiectul pasiv este partidul, sindicatul, patronatul sau persoana juridică fără scop lucrativ în care deține funcția de conducere subiectul activ și a cărei autoritate, prestigiu, credibilitate și forță este lezată prin faptele acestuia de folosire a influenței sau autorității sale în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau foloase necuvenite. Subiectul pasiv poate fi reprezentat și de persoana care urmează să sufere o vătămare a intereselor sale legitime datorită intervenției ilicite a făptuitorului.

Pentru existența infracțiunii este necesar a fi îndeplinită *situația premisă* constituită de preexistența partidului, sindicatului, patronatului sau persoanei juridice fără scop lucrativ în cadrul cărora îndeplinește funcția de conducere subiectul activ. Fără preexistența acestor structuri politice, sindicale, asociative nu poate fi concepută existența infracțiunii. Infracțiunea poate fi săvârșită nemijlocit, în calitate de autor, numai de către persoana care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat, patronat ori persoana juridică fără scop lucrativ, condiție îndeplinită în speță.

Elementul material al laturii obiective constă în fapta subiectului activ nemijlocit (a autorului) de a **folosi influența sau autoritatea** sa în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite. Realizarea efectivă a foloaselor nu este însă o condiție de existență a infracțiunii.

Prin **folosirea influenței** sau autorității pe care le are subiectul activ al infracțiunii, se înțelege *întrebuințarea, utilizarea, uzitarea capacității persoanei de a schimba o decizie sau hotărâre datorită funcției pe care o deține*. Fapta autorului trebuie să se bazeze pe influența sau autoritatea pe care o are datorită funcției ocupate, dacă influența se datorează altor tipuri de relații, atunci nu se va putea reține infracțiunea de față (decizia nr.310 din 17.02.2009 a ÎCCJ).

Folosirea se poate referi fie la influența, fie la autoritatea pe care le are subiectul activ ori la amândouă, completându-se reciproc.

Influența, în sensul care interesează, este *aptitudinea, capacitatea persoanei care exercită o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat, patronat ori persoană juridică fără scop lucrativ de a avea trecere, de a acționa asupra cuiva pentru a-i schimba atitudinea, concepția, hotărârea, decizia, datorită funcției pe care o deține*.

Autoritatea este prestigiul, considerația, vaza, general acceptate ale persoanei care îndeplinește funcția impusă subiectului activ al infracțiunii.

În speță, modalitatea reținută de Parchet în ceea ce privește elementul material al laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.13 din Legea nr.78/2000, pentru care inculpatul L. a fost trimis în judecată, este cea de **folosire a influenței**, pe care o deținea în calitate de prim-vicepreședinte al unui partid, arătându-se că acesta, cu intenție directă, l-a contactat la data de 01.03.2016 pe martorul U., solicitându-i sprijin financiar pentru campania electorală privind alegerile locale din vara anului 2016, în care fusese nominalizat pentru a candida la funcția de primar al municipiului București, iar la data de 20.03.2016, cu ocazia unei noi întrevederi, i-a pretins aceluiași martor suma de 50.000 euro, în numerar, nu în vreo modalitate legală, precum și cu depășirea plafonului stabilit prin Legea finanțării partidelor politice, cu precizarea că va trebui să remită banii unor persoane cu funcții de decizie în cadrul a două posturi de televiziune, pentru a fi promovată imaginea candidatului, martorul acceptând să efectueze plata sumei de 50.000 euro în considerarea funcției de conducere pe care O. o deținea în cadrul Partidului

Așa cum rezultă din modul în care este reglementată infracțiunea prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000, **elementul material** al laturii obiective presupune o **acțiune** (dovadă fiind prezența verbului „a folosi”), fiind o **infracțiune** tipic și exclusiv **comisivă**. Ca atare, elementul material al laturii obiective nu poate consta într-o inacțiune, într-o conduită omisivă, acțiunea de

folosire reglementată de legiuitor, în conținutul normei juridice, impune o *acțiune* în vederea atingerii scopului prevăzut de lege.

Înalta Curte, în opinie majoritară, apreciază că **acțiunea de folosire a influenței** constă în utilizarea, uzitarea, întrebuițarea capacității persoanei de a schimba o decizie datorită funcției pe care o are și ea **trebuie să se concretizeze în elemente faptice**. *Simpla existență a unei funcții și totodată a unei influențe, dată de prerogativele acesteia, cât și obținerea unor foloase necuvenite, nu sunt suficiente pentru a fi întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni, întrucât existența unei influențe sau autorități generale, inerente oricărei funcții de conducere, nu poate fi echivalată cu folosirea, cu direcționarea influenței sau autorității în vederea obținerii unui scop. Nu poate exista o prezumție absolută a influenței instituită de legiuitor pentru existența infracțiunii, întrucât a fi de acord cu un asemenea raționament ar echivala cu acceptarea săvârșirii infracțiunii prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000 ori de câte ori o persoană îndeplinește condițiile subiectului activ, fără a fi necesară „exhibarea unor elemente faptice”, iar pe de altă parte, din moment ce aceste funcții presupun, ca regulă, luarea unor decizii, orice hotărâre luată ar putea fi considerată element material al infracțiunii de folosire a influenței.*

Mai mult, pentru existența infracțiunii prevăzută de art.13 din Legea nr. 78/2000 influența nu trebuie să derive din calitățile individuale, personale ale persoanei învestite cu funcții de conducere în partid, ci din însăși funcția exercitată (H. Diaconescu, Infracțiunile de corupție și cele asimilate sau în legătură cu acestea, Ed. All. Beck, București, 2004).

În rechizitoriu se arată că influența inculpatului L. „, era dată atât de puterea poziției în sine (conferită de funcția deținută de prim-vicepreședinte al Partidului ...), cât și de puterea personală, decurgând din cea a poziției (contacte interpersonale pe care le-a cultivat de-a lungul timpului și care i-ar fi permis la un moment dat să exercite influență asupra celorlalți, fila 17 rechizitoriu)”, iar „notorietatea de care se bucura acesta, (afirmată în discuțiile cu martorul U. referitoare la procentul ridicat în raport cu numitul B., care nu deținea o funcție de conducere în cadrul Partidului ..., fila 19 din rechizitoriu), deriva tocmai din funcția politică de conducere”. Înalta Curte consideră că o astfel de susținere pune semnul egalității între *puterea politică* conferită de o funcție de conducere deținută în cadrul unui partid și *prestigiul politic*, cele două fiind noțiuni distincte, care nu se confundă.

Prestigiului politic se referă strict la calitățile individuale ale unei persoane, precumpănitoare fiind elementele de ordin moral, afectiv, competențele, cunoștințele și distincția acesteia și nu vizează aspecte care țin de puterea și mijloacele de influențare. Astfel, *notorietatea unei persoane, în plan politic, nu este dată, exclusiv, de funcția pe care o deține în cadrul unei formațiuni politice, ci prestigiul politic este cel care îi conferă notorietate prin modul în care personalitatea sa se face remarcată în plan politic, respectiv calitățile, competențele și cunoștințele acesteia*. Funcția de conducere deținută într-un partid nu generează, în mod obligatoriu, un grad mai ridicat de notorietate în comparație cu un simplu membru al formațiunii politice. Gradul diferit de notorietate care se remarcă între diferiți membrii ai unui partid politic

este dat de prestigiul politic. Învăţirea într-o funcţie de conducere în cadrul unui partid se face ca o recunoaştere a acestei notorietăţi, strict în considerarea calităţilor individuale ale persoanei. Practic notorietatea de care se bucură o persoană preexistă numirii într-o funcţie de conducere, fiind cea care stă la baza învestirii în respectiva funcţie, definitorii pentru desemnare fiind calităţile, competenţele, cunoştinţele persoanei. Or, în cazul inculpatului L., ceea ce se evidenţiază sunt tocmai calităţile sale personale, cunoştinţele, competenţa, personalitatea şi mai puţin aspectele care ţin de exercitarea vreunei influenţe date de calitatea de lider politic.

Din analiza întregului material probator administrat, în special a conţinutului discuţiilor înregistrate în mediul ambiental, avute de inculpatul L. cu martorul U., la 01.03.2016 şi 20.03.2016. care practic constituie fundamentul acuzaţiilor aduse inculpatului, coroborate cu declaraţiile acestuia şi ale martorilor audiaţi, cât şi cu înscrisurile administrate în cauză, **nu rezultă existenţa unor acţiuni exercitate de inculpatul L. care să se circumscrie elementului material al laturii obiective a infracţiunii prevăzute de art.13 din Legea nr.78/2000**, învinuirile aduse prin rechizitoriu fiind în afara unor fapte materiale concrete şi nu sunt susţinute de niciun mijloc de probă.

În cadrul acuzaţiilor aduse inculpatului L. se arată că în solicitarea sprijinului financiar pentru campania electorală de la martorul U., acesta şi-ar fi folosit influenţa derivată din funcţia de conducere pe care o deţinea în cadrul Partidului ..., însă, probele administrate infirmă această susţinere, dovedind faptul că, nici măcar aluziv, acesta nu a „uzat” de influenţa dată de calitatea sa de lider politic.

A. Astfel, în cadrul celor două întâlniri avute de către inculpat cu martorul denunţător, la domiciliul acestuia, L. a relaţionat din poziţia de **candidat pentru funcţia de primar al Capitalei** şi nicidecum în calitate de prim-vicepreşedinte al partidului din care făcea parte.

Faptul că funcţia deţinută în cadrul partidului era în strânsă legătură cu desemnarea inculpatului pentru a candida la funcţia de primar, nu poate conduce la concluzia că a existat o exercitare a influenţei inculpatului în considerarea exclusivă a funcţiei de conducere din cadrul Partidului ..., în condiţiile în care probele dosarului nu confirmă o astfel de ipoteză.

Relevant în acest sens este că, deşi inculpatul L. deţinea în cadrul Partidului ... funcţia de prim-vicepreşedinte, încă din anul 2014, conform actelor depuse la dosar (filele 39-49, dosar instanţă fond), în considerarea acestei funcţii nu a fost contactat de către martorul U. şi nici, la rândul său, nu a luat legătura cu acesta, în intervalul 2014-2016, ultima întâlnire, după cele învederate de către martor, datează din anul 2012, aspect confirmat şi de inculpatul L., care în declaraţia dată la urmărire penală a precizat că ultima întrevedere cu martorul a avut-o în anul 2014 sau 2015: „Nu am mai vorbit cu acesta de prin 2014 sau 2015, nu mai reţin exact”.

Astfel, după o perioadă de aproximativ doi ani, în cadrul căreia L. şi U. nu au mai interacţionat în plan social, la data de 01.03.2016 şi, respectiv, data de 20.03.2016, cei doi au convenit să se întâlnească, dar acest fapt s-a datorat doar lansării candidaturii inculpatului pentru **funcţia de primar al municipiului**

București. Inițiativa acestui demers a aparținut martorului denunțator, așa cum precizează în declarația dată în fața instanței la 01.11.2016, filele 68-70: „Luând cunoștință de faptul că domnul O. își depusese candidatura pentru Primăria Capitalei, i-am trimis un sms de felicitare, acesta m-a apelat telefonic, dar din păcate nu i-am putut răspunde, motiv pentru care, la rândul meu, i-am răspuns printr-un sms, transmițându-i faptul că poate reușim să ne vedem.”

De asemenea, *discuțiile*, al căror conținut nu a fost prezentat în integralitate de către Parchet în cadrul proceselor verbale de redare a convorbirilor existente la dosar (filele 1-4, 6-10, vol.2 D.u.p.), însă acestea au fost ascultate de către instanță, conform proceselor verbale de desigilare a CD-urilor, s-au axat, în proporție de 90%, strict pe probleme ce țin de administrația publică bucureșteană, de marile proiecte ale municipiului București, de procentele obținute în sondaje de inculpat și contracandidați. Acest aspect vine să demonstreze, la rândul său, că inculpatul L. a relaționat cu martorul U. doar în calitate de candidat pentru funcția de primar al Capitalei.

Exemplificând în acest sens, se constată că, în cadrul întâlnirii ce a avut loc în data de 01.03.2016, discuțiile, conform conținutului înregistrat, au vizat următoarele subiecte: situația Stadionului Național care fusese închis, întrucât materialul folosit la acoperișul acestuia nu respecta normativele la foc reglementate de legislația din România, precum și circumstanțele care au dus la închiderea acestuia; modalitatea în care martorul denunțator a reușit să obțină plata pentru lucrările efectuate la stadion și care nu fuseseră plătite la timp de către Primăria Municipiului București; situația proiectului pasajului Ciurel care ar urma să facă legătura dintre autostrada A1 și Splaiul Independenței, proiect blocat pentru lipsa autorizației de construire; situația proiectului finalizat a axei Berzei-Uranus a cărei recepție finală nu a fost efectuată și la care au fost făcute lucrări suplimentare (implementarea semaforizării) care nu au fost cuprinse în contractul inițial, însă care au fost solicitate de primarul suspendat la acea vreme, S.; situația proiectului NetCity, un proiect ce se afla în desfășurare în parteneriat public-privat. În legătură cu acesta, martorul denunțator i-a explicat, în detaliu, stadiul în care se afla proiectul, profitabilitatea acestuia, avantajele majore pe care le oferă orașului, atât din perspectiva consumatorului, cât și din perspectiva furnizorului de servicii de internet, soluțiile ce pot fi identificate pentru atragerea capitalului necesar implementării fazei a doua a proiectului; situația în care se afla Regia Autonomă de Distribuție a Energiei Termice (RADET) București, precum și soluții identificate de martorul denunțator pentru eficientizarea acesteia; situația proiectului de implementare a unor puncte informatizate de informare a cetățenilor (info-chioscuri) care fusese întârziat sau blocat de Primăria Municipiului București din motive de management defectuos; situația proiectului de Management al Traficului din București, respectiv modalitatea de funcționare, tehnologia folosită, cauzele care determină inoperabilitatea sistemului, eficiența/ineficiența acestuia; de asemenea, au fost identificate de către martorul denunțator soluții cu privire la eficientizarea acestui sistem și scurtarea la minimum a timpului de inactivitate în cazul apariției unei defecțiuni, prin declararea acestuia ca sistem de utilitate publică și încheierea unui contract de mentenanță specific importanței acestui sistem; situația sistemelor de taxare la RATB și METROREX pentru care după 12 ani

au fost încheiate contracte de mentenanță; situația pasajului Piața Sudului, martorul denunțator prezentându-i motivele pentru care acest proiect este întârziat față de termenul de finalizare avansat de Primăria Municipiului București, și care perturbă major calitatea vieții cetățenilor din zona de sud a municipiului București; de asemenea, tot martorul denunțator i-a prezentat și soluția care ar putea estompa în viitor apariția unor astfel de întârzieri în finalizarea proiectelor, dându-i exemple de proiecte din alte țări din Uniunea Europeană; situația renovării patinoarului de lângă Stadionul Național, pentru care exista deja contract semnat în urma licitației publice organizate de Primăria Municipiului București, dar care nu putea fi început datorită unor probleme apărute cu privire la situația terenului pe care patinoarul este edificat; situația proiectului Sălii Polivalente din Parcul 23 August, câștigat de societatea martorului denunțator, dar care era blocat din cauza contestațiilor și plângerilor penale făcute de ceilalți participanți la licitația organizată de Primăria Municipiului București pentru desemnarea constructorului; lipsa de experiență și managementul defectuos a Administrației de Parcuri și Lacuri a Municipiului București care are în administrare Stadionul Național.

De asemenea, în cadrul întâlnirii avute la 20.03.2016, se remarcă abordarea de către inculpatul L. și martorul denunțator, U., a aceleiași tematici care viza proiectele aflate în curs de desfășurare la nivelul Primăriei Capitalei, fără a se evidenția, și de această dată, existența vreunei legături între subiectele abordate și funcția de prim-vicepreședinte al Partidului

Au fost analizate circumstanțele în care au apărut toate restaurantele, cafenelele și cluburile din parcul Herăstrău și din împrejurimile acestuia care afectează calitatea vieții cetățenilor din partea de nord a municipiului București, situația proiectului de renovare a Arcului de Triumf care se afla în aceeași ipostază cu cea a proiectului axei Berzei-Buzești, respectiv au fost efectuate lucrări care nu au fost cuprinse în contract la solicitarea primarului suspendat S. și care nu puteau fi plătite de primarul interimar R., a fost reluată discuția referitoare la situația de impas în care se afla Stadionul Național, din inițiativa inculpatului, situația stației de epurare de la Glina și a contractului semnat cu constructorul în urma licitației organizate de Primăria Municipiului București, situația proiectului Tei-Floresca de amenajare a spațiilor verzi nerealizat, datorită numeroaselor cereri de retrocedare existente pe anumite părți ale amplasamentului, a fost reluată discuția privind noua sală de sporturi de lângă Stadionul Național a cărei construcție a fost câștigată de martorul denunțator, a fost reluată discuția privind situația Regiei Autonome de Distribuție a Energiei Termice (RADET) București, martorul denunțator propunând o soluție care a fost aplicată și în alte țări europene.

Având în vedere conținutul discuțiilor purtate de cei doi la întâlnirile de la domiciliul martorului denunțator, din 01.03.2016 și, respectiv, 20.03.2016 se confirmă ceea ce inculpatul L. a susținut referitor la obiectul și scopul întâlnirilor avute cu martorul denunțator: **„În scopul de a reactualiza și pregăti un program mi-am fixat un plan de întâlniri cu mai multe persoane/.../ printre aceste persoane se număra și U., fost partener al Primăriei Capitalei în multe proiecte și atât acesta, cât și specialiștii companiei fondate de acesta au experiență, expertiză, informații actuale și printr-o astfel de întâlnire aș fi avut**

posibilitatea să cunosc care este situația în mai multe domenii din cadrul administrației publice”, declarație inculpat, fila 51, dosar instanță fond.

De asemenea, declarația acestuia se coroborează cu cea a martorului U., care, în fața instanței, la rândul său, a arătat că tematica principală abordată în cadrul celor două discuții, a vizat proiectele în curs de desfășurare la Primăria Capitalei: *„Am discutat de diverse proiecte și de diverse lucruri care se întâmplă prin Municipiul București, acesta având o bună cunoaștere a proiectelor aflate în desfășurare și prin prisma faptului că anterior fusese viceprimar la Primăria Capitalei” (declarație 1.11.2016, dosar instanță fond).*

Concluzionând, se constată că *obiectivul principal* urmărit de către inculpat în cadrul întâlnirilor avute cu martorul denunțator, a fost acela de a *obține o informare* în ceea ce privește marile proiecte de infrastructură din București, precum și *identificarea problemelor* pe care le întâmpină persoanele din mediul de afaceri privat pe parcursul derulării contractelor cu Primăria Municipiului București, *discuțiile fiind purtate doar din poziția de candidat la funcția de primar general al Capitalei.*

Stabilind, pe bază de elemente certe, scopul celor două întâlniri, calitatea în care a participat inculpatul, se infirmă susținerea acuzării, potrivit căreia pentru martor nu a contat împrejurarea că inculpatul candida pentru funcția de primar general, ci doar funcția politică deținută. Deși se menționează ca fiind relevant, în acest sens, următorul dialog:

„U. - Apropo, aicea, la asta.... Nu știu, la utilități....dar mai încolo, am să te rog și eu să mă ajuți un pic că....

O. - Sigur!

U. - Netcity ...e utilitate publică și... poate odată, când ai timp...

O. – Mă, ascultă - mă....le discutăm sigur și mai în detaliu. Adică tu știi că orice este util pentru București, eu sprijin... fără”... (fila 19 rechizitoriu, primul paragraf), Înalta Curte, în opinie majoritară, consideră că acestei discuții nu i se poate da alt sens decât cel oferit de părți. A considera că „promisiunea inculpatului de a sprijini martorul în promovarea anumitor produse de utilitate publică pentru Capitală ar fi fost făcută fără a condiționa promisiunea de câștigarea alegerilor și, astfel, acceptarea finanțării campaniei electorale ar fi reprezentat o investiție politică,” așa cum se susține în rechizitoriu, ar veni în contradicție cu ceea ce părțile au declarat în fața instanței, cu privire la această discuție.

Astfel, martorul U., în declarația dată la 01.11.2016, arată: *„Nu era practic o solicitare de ajutor, ci doream să-i spun detaliile unui proiect complex, care se derula de aproximativ 10 ani la Primăria Municipiului București și care la fiecare schimbare de conducere la Primăria Capitalei necesita un volum mare de detalii și discuții, astfel încât trebuia ca noua conducere să cunoască foarte bine proiectul și să ia deciziile corecte”,* declarația coroborându-se cu cea a inculpatului: *„În legătură cu discuția care mi s-a citit arăt că m-am referit la faptul că tot ceea ce este util pentru București eu sprijin, așa cum am precizat, mă refeream la chestii normale. Arăt că această discuție s-a făcut cu mine din poziția de candidat la primăria Capitalei, iar solicitarea aceasta, chiar dacă nu era individualizată, se referea la atribuțiile mele ca și primar.”*

Martorul U., audiat de către instanță, în condiții de contradictorialitate și oralitate, sub prestare de jurământ religios, prin susținerile făcute la 01.11.2016, infirmă teza acuzării potrivit căreia „promisiunea de a sprijini promovarea/implementarea unor produse de care martorul era interesat din punct de vedere comercial” ar fi fost făcută de către inculpat „tot prin prisma funcției politice de conducere care era și rămânea o certitudine, indiferent de rezultatul alegerilor locale pentru Primăria Municipiului București” (fila 23 rechizitoriu) și confirmă faptul că discuțiile au avut loc între două persoane care anterior mai interacționaseră social, care se cunoșteau de aproximativ zece ani, că acestea au fost generate și purtate în contextul în care inculpatul candida pentru funcția de primar general, neexistând niciun element care să conducă la concluzia că martorul ar fi avut în vedere faptul că L. era liderul unui partid sau că inculpatul și-ar fi folosit influența politică .

Astfel, referitor la discuțiile purtate cu inculpatul L. privind finanțarea campaniei electorale, întrebat, cu ocazia audierii, care a fost motivul care l-a determinat să accepte și să-și ofere sprijinul pentru finanțarea campaniei, martorul U. a făcut următoarea precizare: „Era greu să refuz o asemenea solicitare venită de la o persoană pentru care exista posibilitatea să obțină o poziție, iar prin această funcție putea să-mi garanteze bunul mers al contractelor și proiectelor aflate în desfășurare. **Este evident că mă gândeam la faptul că domnul O. ar fi putut să câștige alegerile și să ocupe funcția de primar general**”(fila 68, dosar instanță fond). Aceste precizări vin în contradicție cu ceea ce martorul a declarat în faza de urmărire penală, atât în cuprinsul denunțului, cât și în declarațiile date în fața procurorului, unde a afirmat: „În acceptarea solicitării **am avut în vedere funcția de vicepreședinte al P., un partid mare, cu oameni în administrație, precum și potențialul de influență al acestuia din această poziție în domenii de interes din spectrul de activitate al firmei UTT**”- declarație vol.1 d.u.p.). Interpelat de către instanță, martorul a oferit următoarea explicație: „Este adevărat că la urmărirea penală am declarat că am avut în vedere funcția de vicepreședinte al P. al lui L., dar fac mențiunea că am avut în vedere ambele ipoteze” –declarație din 1.11.2016, fila 68, dosar fond.

Faptul că această precizare a martorului a fost făcută doar la interpelarea instanței, naște suspiciuni cu privire la caracterul complet al depoziției acestuia din faza de urmărire penală și omisiunea de a nu prezenta, în mod obiectiv, toate resorturile care l-au influențat și le-a avut în vedere, când a acceptat propunerea de sprijinire a campaniei electorale a inculpatului O. pentru funcția de primar general al Capitalei. Martorul nu a oferit o explicație cu privire la această „omisiune” însă, relevant în a confirma că cele menționate în fața instanței corespund realității și demonstrează că oferirea sprijinului financiar inculpatului O. pentru campania electorală nu s-a făcut în considerarea funcției de conducere din cadrul partidului, așa cum a afirmat la urmărire penală, ci doar în considerarea faptului că era o persoană pe care o cunoștea de ceva timp, cu care interacționase social la diferite evenimente și care, la acea dată, candida pentru funcția de primar general al Capitalei, este folosirea sintagmei „**este evident**” (/../că mă gândeam că domnul O. ar fi putut să câștige alegerile și să ocupe funcția de primar general”), care denotă convingere, certitudine, nelăsând loc

echivocului, altor interpretări, dar și ceea ce menționează, în aceeași declarație dată în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție, la 01.11.2016: „**Domnul O. nu m-a ajutat în nici un proiect derulat de firma mea în calitatea dânsului de prim-vicepreședinte al P.**”

Or, atât timp cât anterior depunerii candidaturii pentru funcția de primar general al Capitalei, inculpatul L. nu l-a ajutat pe martorul U., în derularea vreunui proiect, prin prisma funcției deținute în cadrul Partidului ..., și, în mod implicit, nu și-a folosit influența sau autoritatea derivată din această funcție în raporturile cu martorul denunțator, este greu de acceptat, cum, inculpatul L., după depunerea candidaturii sale pentru funcția de primar, începe să-și folosească influența derivată din funcția deținută în cadrul partidului, deși până atunci niciodată nu o făcuse, în raporturile cu martorul denunțator și, mai mult, nici nu fusese contactat de martor în acest sens.

Astfel, Înalta Curte apreciază că declarația dată de martorul U. în ședință publică, în condiții de contradictorialitate și oralitate și sub prestare de jurământ religios, are prevalență față de alte declarații făcute de același martor în cursul urmăririi penale (cauza *Doorson c. Olandei*).

Inculpatul L., la rândul său, a arătat că niciodată în cariera sa politică nu și-a folosit influența dată de funcția de conducere deținută în cadrul Partidului ...: „În cursul discuțiilor purtate cu acesta (U.) au fost evidențiate foarte multe probleme pe care acesta le avea, inclusiv probleme juridice, iar acesta nu mi-a solicitat niciun ajutor pentru acestea, dar nici eu nu i-am oferit niciun ajutor, deși la data respectivelor discuții primar interimar era un reprezentant al PNL, iar domnul U. știa că eu cunosc foarte mulți oameni din cadrul primăriei și aș fi putut uza de influența mea pentru a-l ajuta [...] Pe U. îl cunosc din perioada în care eu eram viceprimar și niciodată acesta nu a formulat vreo solicitare ilegală către mine, în calitatea mea de viceprimar, ministru, iar relația dintre noi a fost o relație instituțională. Firma UTI avea o serie de contracte cu Primăria Capitalei atunci când eu eram viceprimar, însă toate acestea au urmat calea legală, iar domnul U. nu mi-a solicitat nici un ajutor cu aceste contracte.”

Faptul că inculpatul L. nu a acționat în contextul funcției politice deținute în partid, în sensul consolidării poziției politice prin alegerea în calitate de primar, că nu a uzat de influența sa dată de funcția de conducere din cadrul Partidului ..., în solicitarea ajutorului financiar de la martorul U., este dovedită și de afirmația făcută de acesta, în cadrul discuțiilor avute cu martorul U. la 1.03.2016, ora 1.06.19 –fil.4 vol.2 d.u.p.: „Nu vreau nimic de la Partid, serios”..., practic s-a disociat de partid și, implicit, de funcția deținută în cadrul acestuia.

De altfel, relevantă în acest sens este proba administrată de către inculpat, în circumstanțiere, constând în depunerea cărților de vizită pe care le-a folosit de-a lungul întregii cariere politice, pe parcursul campaniilor electorale și din cuprinsul acestora se constată că nu apare menționată funcția deținută în cadrul formațiunii politice (fila 95 dosar instanță fond).

Dacă s-ar accepta raționamentul Parchetului în sensul că pentru martor nu a contat împrejurarea că inculpatul candida pentru funcția de primar al municipiului București, ci doar funcția politică deținută, cu referire la declarația

martorului dată în cursul urmăririi penale („În acceptarea solicitării **am avut în vedere funcția de vicepreședinte al P., un partid mare, cu oameni în administrație, precum și potențialul de influență al acestuia din această poziție în domenii de interes din spectrul de activitate al firmei UTP**”- declarație vol.1 d.u.p.) tot nu s-ar putea reține întrunirea elementului material al laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.13 din Legea nr.78/2000, întrucât **dovedirea** exercitării acțiunii de folosire a influenței inculpatului în determinarea schimbării deciziei/hotărârii martorului denunțator de a nu finanța campania electorală ori în determinarea luării unei decizii/hotărâri de finanțare prin prisma funcției politice deținute *trebuie să se întemeieze pe probe certe, neputând fi exclusiv rezultatul percepției subiectului pasiv*, derivată din simpla prezență a persoanei despre care se presupune că ar putea avea o astfel de influență, *în lipsa unei manifestări concrete din partea celui dintâi*.

B. Pornind de la definiția termenului de influență (DEX) - *acțiune exercitată asupra unui lucru sau asupra unei ființe, putând duce la schimbarea lor; înrâurire; acțiune pe care o persoană o exercită supra alteia, deliberat, pentru a-i schimba caracterul, evoluția sau involuntar, prin prestigiul, autoritatea, puterea de care se bucură* - din probele administrate în cauză nu rezultă că inculpatul L. ar fi exercitat asupra martorului denunțator vreun fel de acțiune pentru a-i schimba conduita, prin folosirea influenței ce ar rezultata din funcția de conducere deținută în cadrul partidului, nici măcar aluziv, în solicitarea sprijinului pentru finanțarea campaniei electorale.

Relevante în acest sens, sunt următoarele aspecte:

1. Inițiativa de a-l contacta pe inculpat, cât și solicitarea de a se întâlni, au aparținut martorului U., fapt confirmat de acesta, iar motivul l-a constituit, exclusiv, **lansarea candidaturii inculpatului L. pentru funcția de primar general** („Luând cunoștință de faptul că domnul O. își depusese candidatura pentru Primăria Capitalei, i-am trimis un sms de felicitare, acesta m-a apelat telefonic, dar din păcate nu i-am putut răspunde, motiv pentru care, la rândul meu, i-am răspuns printr-un sms, transmițându-i faptul că **poate reușim să ne vedem**” – declarație U. din 01.11.2016, fila 68 vol.1 dosar fond). Inculpatul a acceptat o astfel de invitație în contextul în care, așa cum a arătat, își fixase un plan de întâlniri cu mai multe persoane din diferite domenii, în vederea stabilirii strategiei electorale, strict în considerarea faptului că acesta candida pentru funcția de primar general.

2. Discuțiile au fost înregistrate de către martorul denunțator, în integralitate, cu un reportofon, explicându-și gestul prin faptul că a presupus că această întâlnire va duce la o solicitare de sprijin, („Am bănuir că această întâlnire va duce la o solicitare de sprijin”, declarație martor 01.11.2016, fila 68, dosar instanță fond), fapt de natură să demonstreze că nu se poate vorbi de o influențare sau intimidare a martorului de către inculpat, datorită funcției deținute de acesta în cadrul Partidului ..., ci dimpotrivă, se poate vorbi chiar de un ascendent al martorului, atât timp cât inculpatul a fost un mijloc în acțiunea acestuia pentru obținerea unui rezultat dorit de acesta. De altfel, percepția martorului explică modul în care a abordat discuțiile cu L., canalizarea acestora către subiectul finanțării campaniei electorale, propunerile concrete făcute

acestuia, insistența în a-i remite o tranșă din suma de bani promisă, neevidențiindu-se, în acest context, existența aplicării vreunei tactici de influențare din partea inculpatului, așa cum, nefondat, susține parchetul.

3. În cadrul celor două întâlniri, **nu inculpatul L.** este cel care **are inițiativa** abordării temei legate de finanțarea campaniei electorale, în condițiile în care Parchetul a susținut că acesta a fost scopul principal al întâlnirii, ci, aproape de finalul acestora, **discuția este deschisă de către martorul denunțător** și tot el este cel care **conduce discuțiile**, dictând condițiile în care ar fi urmat a fi făcută finanțarea, inculpatul răspunzând acestor propuneri.

Astfel, la întâlnirea din 01.03.2016, minutul 39:56, U. schimbă subiectul discuției care viza sistemul de taxare al RATB și îl întreabă pe inculpat (discuție ambiantală redată prin procesul verbal din 26.04.2016, fila 1, vol.2 d.u.p.):

„U. - **Și tu cum te descurci aicea, cum faci? Cum...?**

O. - E complicat ...

U. - Păi, aia e... mecanismul.

O. - Pentru că și eu la rândul meu sunt...un personaj monitorizat.

U. - Păi..., și **acuma, campania asta, nu știu, cum?... Nu mai e ce a fost. Adică, nu mai e, bănuiesc, campania așa cum a fost până acuma cu atâtea... cheltuieli. Acum, practic ai cheltuieli de media?**

O. - Te caut eu săptămâna viitoare! Te mai caut eu săptămâna viitoare și îți spun exact! Îți arăt....

U. - **Dar ce ai, media?**

O. – **Obligațiile! Media on-line. Astea două sunt și în pre-campanie și în campanie. În campanie ești limitat. În campanie, nu ai un buget decât... ca primar general nu poți cheltui decât 100.000 de euro.**”

Practic, în acest context, inculpatul a afirmat: „Te gândești și dacă poți, să îmi dai un șut în fund...” (ora 1.02.50), martorul denunțător neînțelegând exact ceea ce inculpatul dorește („Nu am înțeles exact ceea ce dorește, de altfel nu s-a referit la ceva exact” - declarație U., fila 68, dosar fond), după care, în continuarea discuției (1:04.52 fila 3 vol.2 d.u.p.) U. își oferă sprijinul „pe partea asta de ajutor ...adică pot să mai fac ceva, adică..., /.../ Măcar dă-mi o indicație, un ordin de mărime ceva”, inculpatul a acceptat propunerea acestuia, urmând ca cei doi, ulterior, să se mai întâlnească și să mai discute.

Același mod de abordare a subiectului vizând finanțarea campaniei electorale se constată și la cea de a doua întâlnire, martorul denunțător fiind cel care deschide discuția privind finanțarea campaniei electorale, prin adresarea către inculpat a întrebării: „**Ia zi te-ai gândit cum să ?...ce pot să?** (min.37:10, fila 6 vol.2 d.u.p.), răspunsul inculpatului constând în menționarea cifrei „50”, după care U. vine cu propuneri privind modalitatea plată, cuantumul tranșelor:

„U. -**Ia zi! Te-ai gândit cum să... ce pot să?**

O. : - **Îm? 50...**

U. - **50?**

O. – **Îhî!..**

U. - **Și cum, cash!**

L. - **Cum altcumva?**

U. - **Cam în ce perioada? Când?**

L.- Începând de...când poți!... Te gândești...

U.. –Ok...ok .

L. - Iar aici numai noi doi ...știm.

[...]

U. -/.../ Nu bag nici firma, nu bag nimic...

U. - Atuncea ți-i pregătesc în niște **tranșe**.

L. - Exact.

U. - **10, 15, 20.**

L. - Așa, așa. Mă suni când ai o...

U.- Dar așa, ca urgență, cât?

L. - Mi-ar trebui cam spre sfârșitul săptămânii viitoare, începutul săptămânii celeilalte...

U. - O primă tranșă...

L. - Sunt niște...

U. - Da...

L. - Măcar așa, pentru încredere! Să vadă omul că începe...

U.: Da... Bine, te-am pupat! Sănătate!"

Deși s-ar putea susține că acest mod de abordare al inculpatului L., în sensul de a evita deschiderea subiectului privind solicitarea de sprijin a finanțării campaniei electorale de la începutul întâlnirii și la inițiativa sa, ar putea face parte dintr-o strategie de natură a evita eventuale consecințe privind tragerea la răspundere penală, această ipoteză nu are suport probator, fiind infirmată de seriozitatea discuțiilor avute cu martorul denunțator, conferită de amploarea, durata și diversitatea temelor ce vizau strict problemele și proiectele existente la nivelul Primăriei Capitalei, precum și de faptul că cel care deschide și conduce discuția privind finanțarea campaniei electorale nu este inculpatul, ci martorul denunțator, această atitudine fiind justificată de faptul că încă de la momentul stabilirii întâlnirii, așa cum a declarat cu ocazia audierii sale de către instanță, a avut percepția că inculpatul L. urma să-i solicite sprijin financiar. De asemenea, actualul primar al municipiului București a luat poziție publică, în cel puțin două dintre proiectele abordate în cadrul discuției cu martorul denunțator, respectiv proiectul de Management al Traficului din Municipiul București și proiectul Sălii Polivalente din Parcul 23 August, așa cum rezultă din articole de presă depuse de inculpat în cadrul administrării probei cu înscrisuri (filele 123-140 dosar fond instanță), demonstrându-se astfel, realitatea și actualitatea temelor discutate de către cei doi.

În aceste condiții dacă scopul principal al întâlnirii inculpatului cu martorul denunțator ar fi fost obținerea unui ajutor financiar necuvenit, prin folosirea influenței derivată din funcția deținută în cadrul partidului, așa cum susține Parchetul, nimic nu-l împiedica pe acesta să aibă inițiativa abordării subiectului, încă de la prima întâlnire și să solicite o sumă de bani într-un quantum precizat, evitând alte discuții ulterioare pe această temă. Or, răspunsul inculpatului: „Te caut eu săptămâna viitoare! Te mai caut eu săptămâna viitoare și îți spun exact, cum stau, care-i”..., la întrebările martorului denunțator cu privire la cheltuielile din campanie, demonstrează că a fost luat prin surprindere, nefiind pregătit în a da un răspuns în sensul solicitării unor pretenții materiale, întrucât obiectivul său, în cadrul întâlnirii nu a vizat

obținerea unui sprijin financiar pentru campania electorală, ci o informare privind situația existentă în cadrul administrației publice. De asemenea, se remarcă insistența martorului denunțator în a obține un răspuns concret de la inculpat referitor la cheltuielile existente în campania electorală, relevant în acest sens fiind faptul că, deși inculpatul nu-i dă un răspuns la întrebarea privind cheltuielile de media (*„Te caut eu săptămâna viitoare! Te mai caut eu săptămâna viitoare și îți spun exact, cum stau...”*), martorul continuă să-i adreseze întrebări cu privire la acest subiect: *„Dar ce ai, media?”* Astfel, în acest context în care discuția despre finanțarea campaniei este inițiată de către martorul denunțator și, tot acesta este cel care insistă să primească un răspuns, inculpatul i-a adresat solicitarea de sprijin: *„Te gândești și dacă poți să îmi dai un șut în fund...”*. Explicația oferită de către inculpat privind acceptarea sprijinului financiar: *„Nu găsești ușor oameni care să-ți finanțeze campania electorală,”* declarație inculpat, fila 51, dosar instanță fond – devine plauzibilă, iar existența celei de a doua întâlniri, din data de 20.03.2016, în acest context, este justificată. De altfel, nu este interzis ca un candidat să inițieze întâlniri, activități în scopul obținerii unui sprijin financiar și mediatic în timpul campaniei electorale, cu condiția respectării cadrului legal. În acest sens, așa cum rezultă din actele și lucrările dosarului, inculpatul intenționa să stabilească contacte și cu alte persoane: *„vreau să discut și cu alții să văd ce capacitate de mobilizare...”* (discuție 01.03.2016, înregistrată ambiantal), sens în care s-a și întâlnit, așa cum demonstrează actele dosarului, cu reprezentanții mass-media, în speță, C. și O..

În legătură cu acest aspect, chiar dacă s-ar accepta susținerea parchetului că scopul celei de a doua întâlniri a fost comunicarea sumei de bani de care ar fi avut nevoie, se impun câteva precizări:

Referitor la cuantumul sumei de bani solicitate de către inculpat nu s-a stabilit pe bază de probe certe că acesta ar fi pretins suma de 50.000 de euro, în condițiile în care, în cadrul întâlnirii cu martorul denunțator, nu se face vreo referire expresă la o monedă sau că este vorba de mii, sute, milioane, L. pronunță doar cifra „50”, fără alte mențiuni. Reținerea cuantumulului de 50.000 de euro al sumei care ar fi fost pretinsă de către inculpatul L. s-a făcut doar pe baza declarațiilor martorului denunțator, U., aceasta fiind percepția pe care a avut-o martorul, deși în discuțiile cu inculpatul nu s-a făcut referire la o asemenea monedă sau la un astfel de cuantum al sumei. De asemenea, atunci când se face referire la cele trei tranșe, ca modalitate de remitere a sumei de „50”, se folosesc cifrele „10”, „15”, „20”, fără a fi însoțite de vreo altă precizare. Astfel, în lipsa unor elemente concrete, orice îndoială cu privire la o probă profită inculpatului (art.103 Cod procedură penală), motiv pentru care, în condițiile în care nu s-a stabilit cu certitudine că inculpatul ar fi solicitat suma de 50.000 de euro, nu se poate susține că suma de „50”, pretinsă de inculpat, ar fi depășit plafonul legal, prevăzut în Legea finanțării campaniei electorale. De altfel, la data când au avut loc aceste discuții echipa de campanie nu era definitivată, nu exista stabilit un mandatar financiar sau un cont de campanie deschis, fiind o discuție de principiu, legată de posibilitatea identificării unui potențial sprijin în finanțarea campaniei electorale, eventualele detalii referitoare la modalitatea în care urma a se face acest lucru putând fi stabilite, ulterior, la momentul concretizării

înțelegerii. Așa cum rezultă din declarația mandatarului financiar, A. (declarație martor instanță fond, fila 117), dispozițiile Legii privind finanțarea campaniei electorale i-au fost aduse la cunoștință inculpatului „în jurul datei de 20.03.2016”, posibil după ultima întâlnire a inculpatului cu martorul denunțator, aspect ce explică modul în care acționat și obiectul solicitării. De asemenea, faptul că nu s-a vorbit de încheierea unui contract de donație în cadrul celor două întâlniri nu exclude *de plano* posibilitatea încheierii acestuia, la un moment ulterior, când suma urma să-i fie înmănată efectiv. Mai mult, se constată că inculpatul nu a cerut ca suma de bani să fie cash, martorul fiind cel care l-a întrebat, iar răspunsul său „cum altcumva” (așa cum apare transcris în procesul verbal de redare a înregistrărilor din mediul ambiental), era o întrebare, iar nu o interpretare în sensul că îi vrea cash. De altfel, Legea nr.334/2006 nu exclude posibilitatea ca un candidat să primească bani cash, cu condiția de a face o declarație mandatarului financiar cu privire la existența lor, iar a doua zi să-i depună la casierie. Singura afirmație care ar putea duce la concluzia că acest folos ar fi fost necuvenit este afirmația inculpatului „Iar aici numai noi doi ...știm”, dar și aceasta, în ansamblul probelor dosarului nu demonstrează cu certitudine intenția inculpatului de a tăinui finanțarea.

De asemenea prin adresarea către martor a expresiei: „*Te gândești si dacă poți să îmi dai un șut în fund...*”, nu se poate trage concluzia că inculpatul ar fi forțat voința martorului în vreun fel, ar fi avut vreo înrâurire esențială asupra acestuia, de natură a-i schimba modul de a acționa în sensul sponsorizării viitoarei campanii electorale, în condițiile în care, așa cum s-a mai menționat, U. a fost cel care a deschis discuția legată de cheltuielile privind campania electorală, s-a oferit să sprijine această campanie, a ales și modul în care să o facă (bani, panotaj, persoane care să împartă pliante), a fost de acord cu cuantumul sumei de bani (50), a venit cu propuneri privind modalitatea de plată (tranșe, cash), solicitarea inculpatului fiind justificată în acest context, resortul psihic avut în vedere de martor nu poate fi imputat inculpatului, în condițiile în care acesta nu a avut nici un moment o atitudine contrară, în sensul de a refuza sponsorizarea campaniei electorale a inculpatului, atitudine de refuz pe care acesta ar fi încercat să o influențeze în vreun fel în sensul ca acesta să-și schimbe decizia și să sprijine campania inculpatului.

4. Mai mult, lipsa folosirii influenței inculpatului este evidențiată și de ***succesiunea evenimentelor***, martorul denunțator fiind acela care, văzând că nu îl mai contactează pentru a stabili o altă întâlnire, cea de a treia, i-a trimis numeroase sms-uri (așa cum reiese din declarația de martor din 07.04.2016, fila 39, vol. 1. D.u.p. „***După câteva zile, i-am trimis acestuia un mesaj, prin care l-am invitat, conform înțelegerii anterioare, la domiciliul meu. Scopul era de a-i da o primă tranșă din suma cerută, respectiv, 10.000 - 15.000 de euro, pe care îi aveam,***” din procesul-verbal de redare sms-uri din ziua de 02.04. 2016, fila 18, vol 2, D.u.p., din denunțul din 24.03.2016, fila 42, vol. 1 d.u.p. „***Precizez că azi, 24.03.2016, i-am trimis lui L. un mesaj prin care l-am invitat, conform înțelegerii anterioare, la domiciliul meu, așteptând în prezent confirmarea vizitei***”, din corespondența dintre martorul denunțator și organele de urmărire penală, care, conform procesului verbal din 25.03.2016, întocmit de cms. șef S., arată că martorul denunțator i-a comunicat prin sms următoarele:

„Da. Mi-a dat SMS că mă sună”- 24.03.2016, ora 19:49, și „Nu a sunat încă. Nu mai insist pe moment... ieri după ce i-am dat 7 sms mi-a zis că mă sună el.”- 215.03. 2015, ora 19:49, fila 21, vol2, d.u.p), culminând, în final, cu mesajul: „*Ești un labagiu*”, trimis la data de 10.04.2016, după aproximativ trei săptămâni de la formularea denunțului împotriva inculpatului.

În consecință, toate aceste acțiuni concertate, întreprinse de către martorul denunțator (inițiativa de a-l contacta pe inculpat, înregistrarea convorbirilor, canalizarea discuțiilor spre subiectul finanțării campaniei electorale, insistențele în a se reîntâlni), demonstrează lipsa exercitării vreunei influențe de către inculpat datorate funcției deținute în cadrul partidului asupra acestuia.

5. Referitor la declarațiile martorilor G. (filele 93-94) și O. (filele 91-92), care, în opinia parchetului, „ar fi importante din perspectiva circumstanțierii percepției subiective a inculpatului cu privire la exercitarea influenței ca lider politic, iar nu în calitate de candidat la o funcție publică”, Înalta Curte, în opinie majoritară, apreciază că acestea se coroborează cu susținerile inculpatului, reprezentând doar aprecieri personale pe aspecte ținând de campania electorală - sfaturi, colaborări - ale unor persoane cu care L. a interacționat în considerarea promovării imaginii sale de candidat pentru funcția de primar general. Martorul C., în declarația dată în faza de cercetare judecătorească, menționează că a fost contactat de către inculpat, *în calitate de candidat pentru funcția de primar*, iar întâlnirea pe care a avut-o cu L. a fost la data de 24.03.2016, ulterioară celei în care inculpatul s-a întâlnit cu U.. „*Precizez că m-a căutat în calitate de candidat al unui partid politic și ținând cont de calitatea mea de consultant politic, mi-a cerut păreri, sfaturi politice legate de evoluția publică a dânsului./.../ Domnul O. ne-a vorbit despre stadiul campaniei, despre faptul că urma să desemneze o persoană care să se ocupe de relațiile cu mass-media, de strategia dânsului de a aborda candidatul PSD, de lucrurile pe care le va face, în principiu, ca viitor primar, de punerea la punct a colaborării între entitatea Realitatea și staff-ul dânsului*”(declarația martorului C., filele 93-96, dosar instanță fond). Mai mult, se confirmă faptul că inculpatul nu a discutat niciodată cu aceștia de plata cash a vreunei sume de bani pentru promovarea la TV sau on-line a imaginii sale, („*Nu am discutat despre sume de bani*”- declarație G.; „*Nu s-a discutat despre pretenții financiare ale mele pentru promovarea sa*”, declarație O., filele 91-92, dosar instanță fond). De altfel, faptul că B1TV a emis oferta de promovare în mediul on-line a candidaturii inculpatului, aspect confirmat de către martorul O. („*Am mai avut o întâlnire cu domnul O., înainte ca acesta să fie chemat la DNA și cu această ocazie, eu nefiind în birou când acesta a ajuns, i-am transmis, prin secretară, că, dacă dorește, să mă aștepte, timp în care colegii de la departamentul comercial și site-ul B1TV s-au întâlnit cu dânsul să-i prezinte oferta de publicitate pe on-line*”, declarație O., filele 91-92, dosar instanță fond), subsecvent întâlnirii cu reprezentantul acesteia, infirmă raționamentul procurorului referitor la existența unui interes ocult al inculpatului în plata cash a unor servicii de promovare.

C. Analizând conținutul constitutiv al infracțiunii prevăzute de art.13 din Legea nr. 78/2000, respectiv întrunirea elementului material al laturii obiective, constând în exercitarea influenței derivată din funcția de conducere din cadrul

partidului și prin faptul că această funcție ar fi generat un așa zis **raport de inegalitate** din punct de vedere al potențialului de influențare reciprocă între inculpatul L. și martorul denunțător, U., Înalta Curte, în opinie majoritară, apreciază că probatoriul administrat nu susține o asemenea ipoteză. Este adevărat că inculpatul L. se bucura de un prestigiu politic, dar acest fapt nu era de natură să creeze un asemenea raport, atât timp cât și U. era, la rândul său, un prosper om de afaceri, cu foarte multe proiecte în desfășurare, care îl cunoștea pe inculpatul L. de aproximativ zece ani și nu era la prima întâlnire cu acesta, practic erau cunoștințe destul de apropiate, care mai discutaseră, anterior, pe diferite teme legate de proiectele companiei deținută de către martor. Relevantă în acest sens este chiar declarația martorului care arată: „*Îl cunoșteam din perioada în care acesta devenise ministru al Transporturilor*”/.../ *Ne întâlneam o dată sau de două ori pe an, unde discutam chestiuni legate de transport, respectiv de proiectele companiei noastre care erau în curs de desfășurare*”./.../„*O dată sau de două ori acesta a fost la mine acasă la o cafea, cred că prin anul 2012, dar fără a fi în relații de prietenie*” - fila 38 d.u.p., declarație U..

O dovadă a faptului că, în cadrul discuțiilor avute cu L., martorul nu a acordat importanță funcției de conducere pe care acesta o deținea în cadrul Partidului ..., este împrejurarea că nici nu cunoștea cu exactitate care era aceasta, aspect ce rezultă atât din conținutul denunțului (fila 41 vol.1 d.u.p.), cât și din declarația dată în fața instanței de judecată, în care acesta face vorbire de funcția *de vicepreședinte* al Partidului ... a inculpatului.

Mai mult, în momentul în care cei doi s-au întâlnit, după formula de salut, U. i-a adresat întrebarea: „*Te-ai hotărât să ... bagi mare?*”, aspect care denotă percepția martorului referitoare la statutul inculpatului. Practic, acesta nu considera că inculpatul ocupa o funcție importantă, deși era prim-vicepreședinte al unui important partid, funcția de primar fiind cea care, în opinia acestuia, l-ar fi urcat în ierarhia socială, practic.

De asemenea, o persoană potentă financiar, cum este cazul martorului U., nu poate fi dominată de un lider politic care i se adresează folosind expresia: „*Te gândești și dacă poți să îmi dai un șut în fund...*”, atunci când pretinde sprijin pentru campania electorală. Mai mult, această solicitare, prin conținutul ei, prin modul în care e formulată, nu este una imperativă, de natură să-l oblige pe martor să o accepte, să nu-i ofere altă opțiune, ci se remarcă faptul că decizia de a accepta sau a refuza solicitarea de sprijin nu îi este impusă de către L., este lăsată la aprecierea martorului, după ce acesta o analizează, reflectă asupra ei („Te gândești”) și numai condiționat de posibilitățile acestuia („dacă poți”), fapt ce demonstrează, încă o dată, că inculpatul nu i-a impus martorului un anumit mod de a acționa, nu a exercitat vreo influență de natură să-i schimbe acestuia decizia, hotărârea, atitudinea.

Discuțiile dintre martorul U. și inculpat se remarcă prin naturalețe, fiind purtate între două persoane care se cunosc, vizează subiecte și valori comune, fără să se evidențieze, vreun moment, existența exercitării vreunei influențe din partea oricăruia dintre ei.

Astfel, *modul familiar* în care martorul i se adresează, începând cu formula de salut („*Hei, salut!*”), *tonalitatea discuțiilor*, *modul de adresare* (la per tu, pe numele mic sau folosind diminutive sau apelative), *lejeritatea*

discuțiilor, tematica abordată (martorul îi dă relații și detalii legate de cercetarea sa într-un dosar penal) nu demonstrează existența vreunui raport de inegalitate între inculpat și martorul denunțator. Conținutul mesajului („Ești un labagiu”) și ora la care a fost transmis (ora 22.00) de U. către L., în data de 10.04.2016, demonstrează *inexistența unei relații oficiale, a unui raport de subordonare între un lider politic și om de afaceri*. Se remarcă o atitudine normală și echidistantă între două persoane care se cunoșteau de o bună perioadă de timp, care, anterior, s-au mai întâlnit și au participat la evenimente sociale comune, dar fără să se poată afirma că exista o relație de prietenie între aceștia.

Lipsa folosirii influenței rezultată din funcția de conducere deținută în cadrul Partidului ... de către inculpatul L., cât și inexistența unui raport de inegalitate între cei doi interlocutori, rezultă și din *locul* unde s-au desfășurat ambele întâlniri, la domiciliul martorului denunțator. Or, este nefiresc ca o persoană care urmărește să-și exercite influența sau autoritatea asupra alteia să accepte invitația la domiciliul persoanei asupra căreia urmează să-și exercite influența sau autoritatea, putându-l chema într-un alt cadru mai oficial (sediu de partid), de natură a-i crea avantajul conferit de funcție.

D. În ceea ce privește jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, menționată de către Parchet ca fiind relevantă pentru prezenta cauză, cu referire la sentința penală nr.176/30.01.2012 a Î.C.C.J. – Secția Penală, Înalta Curte, în opinie majoritară, apreciază că fiecare speță are specificul său, are particularități care țin de persoană, de împrejurările și modalitatea de comitere, care, pentru identitate de rațiune, nu pot fi extrapolate, întotdeauna, și altor situații în care o persoană este trimisă în judecată pentru aceeași infracțiune, în condițiile în care se constată că modalitatea, contextul, în care s-a săvârșit fapta, calitățile persoanei diferă substanțial de ceea ce s-a reținut, anterior, în jurisprudență.

Concluzionând, Înalta Curte, în opinie majoritară, analizând întreg materialul probator administrat în cauză (discuții interceptate ambiental, procese verbale de redare a dialogurilor ambientale, suporti optici ce conțin toate convorbirile, declarații martori, declarații inculpat, înscrisuri) constată că ***nu rezultă existența vreunei acțiuni a inculpatului L. care să se circumscrie elementului material al laturii obiective a infracțiunii de folosire a influenței în scopul obținerii de foloase necuvenite de către acesta***, precum și faptul că inculpatul ***nu a avut nici un moment vreo influență asupra martorului denunțator***, de natură să-i schimbe acestuia decizia, hotărârea, atitudinea.

În ceea ce privește celelalte elemente constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.13 din Legea nr.78/2000, respectiv, *latura subiectivă, urmarea socialmente periculoasă și legătura de cauzalitate*, acestea nu se mai impun a fi analizate întrucât nu există întrunit elementul material al laturii obiective.

Pentru aceste considerente, Înalta Curte, în opinie majoritară, apreciază că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000, respectiv elementul material al laturii obiective, motiv pentru care va dispune, conform art.396 alin.5 din Codul de procedură penală, raportat la art.16 alin.1 lit.b teza I din Codul de procedură penală, achitarea inculpatului O. pentru săvârșirea infracțiunii de folosire a influenței în scopul obținerii unor foloase necuvenite, prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000.

Conform art.275 alin.3 din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

În majoritate:

În temeiul art.396 alin. 5 din Codul de procedură penală raportat la art.16 alin.1 lit.b teza I din Codul de procedură penală, achită pe inculpatul **O.**, ..., pentru săvârșirea infracțiunii de folosire a influenței în scopul obținerii unor foloase necuvenite, prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000.

Conform art.275 alin. 3 din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicarea copiei de pe minută.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 31 ianuarie 2017.

Cu opinia separată a domnului judecător S.- în sensul stabilirii pedepsei de 1 an închisoare, în conformitate cu dispozițiile art. 396 alin. 4 din Codul de procedură penală raportat la art. 83 din Codul penal, pentru infracțiunea de folosire a influenței în scopul obținerii unor foloase necuvenite, prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000 și aplicării modalității de individualizare prevăzută de art. 83 din Codul penal, respectiv amânarea aplicării pedepsei, cu stabilirea unui termen de supraveghere de 2 ani, de la data rămânerii definitive a hotărârii, pe durata termenului de supraveghere inculpatul urmând să respecte măsurile de supraveghere prevăzute de art. 85 alin. 1 lit. a-e din Codul penal.

OPINIE SEPARATĂ

Inculpatul **O.** a fost trimis în judecată pentru fapta constând în aceea că, **folosindu-și influența pe care o deținea în calitate de prim-vicepreședinte al unui partid politic, cu intenție directă, l-a contactat la data de 1.03.2016 pe martorul U., solicitându-i sprijin financiar pentru campania electorală privind alegerile locale din vara anului 2016, în care inculpatul fusese nominalizat pentru a candida la funcția de Primar al Municipiului București, iar la data de 20.03.2016, cu ocazia unei noi întrevederi, i-a pretins aceluiași martor suma de 50.000 euro în numerar, așadar nu în vreo modalitate legală, precum și cu depășirea plafonului stabilit prin Legea finanțării partidelor politice, cu precizarea că va trebui să remită banii unor persoane cu funcții de decizie în cadrul a două posturi de televiziune, pentru a fi promovată imaginea candidatului, martorul acceptând să efectueze plata sumei de 50.000 euro în considerarea funcției de conducere pe care O. o deține în cadrul partidului politic, fapta sa fiind infracțiunea de folosire a influenței în scopul obținerii de foloase necuvenite, prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000.**

În urma deliberării, **în unanimitate**, membrii completului de judecată au stabilit: 1) că fapta pentru care inculpatul O. a fost trimis în judecată există în materialitatea ei; 2) că inculpatul O. este persoana care a săvârșit fapta care formează obiectul judecății.

În consecință, având în vedere că **a existat unanimitate în sensul existenței faptei și a persoanei care a săvârșit-o (această persoană fiind inculpatul O.)** nu se impun mențiuni separate, altele decât cele din opinia majoritară.

De altfel, nici inculpatul O. **nu a contestat existența faptei în materialitatea ei**, așa cum aceasta a fost expusă în rechizitoriu, ci doar a făcut - în cursul cercetării judecătorești și a dezbaterilor - aprecieri personale cu privire la împrejurările săvârșirii faptei, la semnificația unor cuvinte și expresii folosite, etc.

Opinia separată a fost generată de faptul că, în opinia majoritară, inculpatul O., în realizarea faptei pentru care a fost trimis în judecată, **nu s-ar fi folosit de influența pe care o deținea în calitate de prim-vicepreședinte al unui partid.**

În opinia separată se apreciază că fapta pentru care a fost trimis în judecată inculpatul O. întrunește toate elementele constitutive / toate condițiile de tipicitate ale infracțiunii prev. de art.13 din Legea nr.78/2000 pentru următoarele **argumente**:

1. Potrivit art.13 din Legea nr.78/2000, „Fapta persoanei care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, de a folosi **influența** ori **autoritatea** sa în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase **necuenite**, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani”.

Potrivit rechizitoriului, inculpatul O. a fost trimis în judecată pentru fapta constând în aceea că, „**folosindu-și influența pe care o deținea în calitate de prim-vicepreședinte al unui partid politic, cu intenție directă, l-a contactat la data de 1.03.2016 pe martorul U., solicitându-i sprijin financiar pentru campania electorală privind alegerile locale din vara anului 2016, în care inculpatul fusese nominalizat pentru a candida la funcția de Primar al Municipiului București, iar la data de 20.03.2016, cu ocazia unei noi întrevederi, i-a pretins aceluiași martor suma de 50.000 euro în numerar, așadar nu în vreo modalitate legală, precum și cu depășirea plafonului stabilit prin Legea finanțării partidelor politice, cu precizarea că va trebui să remită banii unor persoane cu funcții de decizie în cadrul a două posturi de televiziune, pentru a fi promovată imaginea candidatului, martorul acceptând să efectueze plata sumei de 50.000 euro în considerarea funcției de conducere pe care O. o deține în cadrul partidului politic, faptă care întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de folosire a influenței în scopul obținerii de foloase necuenite, prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000**”.

Se constată că inculpatul O. a fost trimis în judecată nu pentru că și-ar fi folosit „autoritatea”, ci pentru că și-ar fi folosit „**influența**”.

În consecință, este neîntemeiată apărarea inculpatului în sensul că „nu a existat o relație ierarhică” între el și martorul-denumțator (deci nu ar fi realizată o condiție a tipicității faptei pentru a constitui infracțiune), „influența”

putând fi exercitată și în afara structurilor partidului, față de diferite persoane fizice sau juridice.

Această constatare prezintă importanță în examinarea „tipicității” faptei inculpatului prin raportare la cerințele art.13 din Legea nr.78/2000 și - după cum se va arăta în continuare - **acest aspect a fost deja examinat în jurisprudența constantă a Înaltei Curți.**

2. Așa cum rezultă din încheierea pronunțată în Camera prealabilă, inculpatul O. nu a formulat cereri ori excepții, ceea ce conduce la concluzia că **nu a avut obiecții cu privire la legalitatea și loialitatea administrării probelor în cursul urmăririi penale, și nici cu privire la legalitatea actelor și măsurilor dispuse de procuror ori cu privire la respectarea dreptului la apărare.**

De altfel, așa cum se reține în încheierea din 15.06.2016, la data de 14 iunie 2016 a fost înregistrată la Registratura Generală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, sub nr. 23600, **cererea inculpatului O.,** aflată la fila 4, prin care arată faptul că nu formulează **„nicio cerere și/sau excepție cu privire la legalitatea sesizării instanței de judecată și/sau cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, referitor la dosarul nr..../P/2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției și/sau la Rechizitoriul emis în data de 16 mai 2016 în acest dosar”.**

Nu au fost formulate în Camera preliminară critici nici cu privire la eventuale „neclarități” ale rechizitoriului cu referire la „acuzatie” (natura și cauza acuzației / fapta și încadrarea juridică a acesteia), ceea ce sugerează că inculpatul a O. a înțeles pe deplin atât fapta descrisă în rechizitoriu, cât și încadrarea juridică a acesteia.

În sfârșit, se reține că **inculpatul O. nu a contestat nici legalitatea și nici conținutul convorbirilor înregistrate, astfel cum sunt transcrise în actele și lucrările dosarului (aspectul punctual și izolat rezultat din ascultarea acestora în ședința publică din data de 13.12.2016 fiind total irelevant probatoriu, în sensul că nu modifică cu nimic situația de fapt expusă în rechizitoriu și confirmată de cercetarea judecătorească).**

Se reține că aceste convorbiri (conținutul acestora) nu numai că nu au fost contestate de inculpat, dar au fost confirmate direct, în declarațiile date de inculpat și martorul-denunțator, și indirect, în declarațiile date de cei doi martori (O. și G.), atât în cursul urmăririi penale, cât și al judecății la instanța de fond.

Contrar susținerilor inculpatului O., probele administrate relevă că **întâlnirile și convorbirile cu relevanță juridică pentru cauza penală au fost inițiate de acesta, iar nu de către martorul-denunțator,** chiar dacă inițial martorul-denunțator l-a contactat și l-a felicitat pentru desemnarea sa în calitate de candidat pentru funcția de primar general al capitalei, **inculpatului revenindu-i inițiativa solicitării / obținerii sprijinului financiar,** aceste aspecte rezultând din următoarele afirmații:

O.: Te caut eu săptămâna viitoare! Te mai caut eu săptămâna viitoare și-ți spun exact! Îți arăt...

O.: *Și mai bem o cafea. Eu îți spun... pe la sfârșitul săptămânii viitoare îți spun exact cum stau, care-i...*

O.: *Te sun săptămâna viitoare, nu ?*

O.: *Te sun joi și...*

U.: *Da.*

O.: *Îți spun exact astea...*

U.: *Deci...*

O.: *Și te gândești și tu la ordinul de mărime și ne... vedem.*

U.: *Ia zi! Te-ai gândit cum să... ce pot să... ?*

L.: *Îm? 50...*

U.: *50 ?*

L.: *Îhî!*

U.: *Și cum, cash ?*

L.: *Cum altcumva !*

Deși nu a contestat legalitatea și loialitatea administrării probelor în cursul urmăririi penale, apărarea a sugerat în cursul judecății fie o provocare din partea martorului denunțator, fie un comportament incorrect/imoral al martorului care a procedat la înregistrarea convorbirilor și, ulterior, le-a predat organelor judiciare.

Cu privire la „provocare”, din examinarea derulării în timp a întâlnirilor dintre inculpat și martor, a inițiativei întâlnirilor, precum și din examinarea modului cum au evoluat discuțiile, de fiecare dată în sensul urmărit de inculpat (obținerea sumei de bani), rezultă inexistența unei astfel de ipoteze nu numai din perspectiva dreptului național, cât și din perspectiva jurisprudenței CEDO.

Însă, așa cum se va arăta în continuare, inculpatul O. era conștient de netransparența și nelegalitatea demersului său din postura funcției de conducere avută în partid dar, deopotrivă, și a candidaturii sale pentru primăria Capitalei.

Este rezonabilă motivația martorului denunțator cu privire la realizarea înregistrărilor: acesta era el însuși în curs de cercetare într-un alt dosar și, la rândul său, se temea de atragerea sa într-un context cu posibile consecințe penale nefavorabile.

În sfârșit, se reține că toate persoanele audiate în cursul urmăririi penale și-au menținut declarațiile și în cursul judecății, neafirmând că ar fi fost constrânse de către organele judiciare să facă afirmații neadevărate.

3. Pentru stabilirea situației de fapt și a contextului faptelor pentru care inculpatul O. a fost trimis în judecată se impune, în prealabil, constatarea următoarelor aspecte:

a) cu privire la persoanele implicate în prezenta cauză:

- martorul denunțator U.: președintele holdingului UTI GRUP, deținător a mai multor companii, entitate economică cu rol semnificativ la nivelul municipiului București, dar și al României; așa cum rezultă din chiar discuțiile înregistrate, acest holding avea mai multe contracte în derulare sau în perspectivă cu primăria municipiului București;

- inculpatul O.: prim-vicepreședinte al unui partid politic și, totodată, desemnat candidat al acestuia pentru funcția de primar general al municipiului București în alegerile locale din anul 2016.

Deși inculpatul O. sugerează că între ei ar fi existat relații de amiciție/prietenie (chiar invocând anumite forme verbale de adresare în convorbirile înregistrate), recunoscând însă că nu îl mai văzuse de 2 ani, martorul-denumător respinge categoric o astfel de calificare a relațiilor personale dintre ei, precizând că îl cunoaște din perioada în care inculpatul a îndeplinit funcțiile de viceprimar al Capitalei (2004-2007) și, respectiv, de ministru al Transporturilor.

Or, în situația în care - așa cum susține inculpatul - ar fi apelat la martorul denunțator în calitate de prieten, nu se justifică amplele discuții de „natură tehnică” cu privire la viitoarea colaborare dintre primărie și holdingul UTI GRUP. În consecință, chiar prin acest argument al apărării apare nerezonabilă afirmația inculpatului în sensul că s-ar fi întâlnit cu martorul-denumător doar pentru a se informa despre „problematica capitalei” / ”problemele administrației publice bucureștene”, despre punerea în executare și realizare a mentenanței unor sisteme de trafic, etc.

De altfel, cu referire la „relațiile apropiate” dintre solicitant/beneficiar și, respectiv, finanțator, s-a statuat în jurisprudența anterioară (**sentința penală nr.76/30.01.2012 a Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, definitivă prin decizia penală nr.160/20.06.2012 a Completului de 5 judecători**), că în materia finanțării ilegale a unei campanii electorale conduitele ilicite „pot fi motivate de :

- *relațiile apropiate (de prietenie, intime) dintre beneficiar și finanțator (înțelegând prin acesta atât persoana care are o contribuție financiară nemijlocită, cât și alte persoane care concură, prin faptele lor, la o asemenea finanțare);*

- *constrângerea fizică sau psihică exercitată de beneficiar asupra finanțatorului;*

- *profitul, imediat sau de perspectivă, pe care finanțatorul îl va avea în urma conduitei ilicite asumate, dar care depinde de o acțiune viitoare a beneficiarului”.*

În consecință, chiar reală dacă ar fi, această afirmată legătură de prietenie nu are relevanță juridică, mai ales că - așa cum se va arăta - întregul său demers a fost unul netransparent și nelegal prin raportare la scopul urmărit: sprijin financiar în campania electorală, mai precis, în legătură cu plata „media” (două posturi TV), inculpatul folosindu-și influența funcției de prim-vicepreședinte al unui partid politic, din înregistrări rezultând următoarele:

O.: Te gândești și dacă poți, să îmi dai un șut în fund...

O.: Și mai bem o cafea. Eu îți spun... pe la sfârșitul săptămânii viitoare îți spun exact cum stau, care-i...

U.: Măcar dă-mi o indicație, un ordin de mărime, ceva să pot să...

U.: Ia zi! Te-ai gândit cum să... ce pot să?

L.: Îmm... 50...

U.: 50?

L.: Îhî!

U.: Și cum, cash?

L.: Cum altfel?

Inculpatul O. - sugerează discuțiile înregistrate - era conștient de netransparența și nelegalitatea demersului său, efectuat prin folosirea influenței pe care o deținea în calitate de prim-vicepreședinte al unui partid politic, deoarece:

O.: Pentru că și eu la rândul meu sunt... un personaj monitorizat.

O.: Obligațiile! Media on line. Astea două sunt și în precampanie și în campanie. În campanie ești limitat. În campanie, n-ai un buget decât... ca primar general nu poți cheltui decât 100.000 de euro. Că nu aia e, că de fapt... Iar dacă vreau să am canale deschise de... Realitatea, B 1, România TV nu mă interesează, Antena 3 mă interesează în schimb, cum să zic... cu apa-n gura, profită de ocazia asta ...

L.: Iar aici numai noi doi...

U.: Păi îți dai seama că la mine... eu o să îi scot... ne mai intrăm în detalii. Nu bag nici firma, nu bag nimic...

L.: Nu...E bine!

U.: Și... cu televiziunile cum faci?

L.: De aia trebuie așa!

U.: Da?...

L.: Despre ce vorbim?

U.: Atuncea ți-i pregătesc în niște tranșe.

L.: Exact.

U.: 10, 15, 20.

L.: Așa, așa. Mă suni când ai o...

U.: Bine. Dar așa, ca urgență, cât?

L.: Mi-ar trebui cam spre sfârșitul săptămânii viitoare, începutul săptămânii celeilalte...

U.: O primă tranșă...

L.: Sunt niște...

U.: Da.

L.: Știi, măcar așa, pentru încredere! Să vadă omul că începe...

Nu în ultimul rând, inculpatul a încercat, în discuțiile cu martorul denunțator, pentru a justifica solicitarea sumei de 50.000 de euro, să acrediteze ideea că numai cu un singur post / canal TV a avut o înțelegere corectă, nu și cu alte două / trei posturi TV / canale TV:

L.: Singurii care sunt corecți sunt DIGI.

U.: Da ?

L.: Da. Am avut surprize și de la A 3 că sar calul, adică nu...Aicea să știi cochetez cu ideea de a nu ajunge până la urmă la nicio înțelegere cu ei.

Inculpatul, cu privire la „ajutorul solicitat” martorului denunțator, a expus diferite variante în apărarea sa: de la negarea solicitării unui ajutor financiar (cu precizarea că dorea un alt tip de ajutor), la acceptarea solicitării sumei de bani, dar cu precizarea că nu erau euro, ci lei, deoarece în înregistrare nu este specificată moneda.

De altfel, în condițiile în care **în Camera preliminară inculpatul nu a contestat legalitatea și conținutul înregistrărilor**, apărarea a recurs la

interpretări diverse ale cuvintelor și expresiilor folosite, mai ales pe fondul „echivocității” acestora.

Tocmai această echivocitate a discuțiilor, invocată de apărare, este însă de natură să contribuie la concluzia că demersul inculpatului - acesta folosindu-și influența funcției de conducere pe care o deținea, de prim-vicepreședinte al unui partid politic - era unul netransparent și, în raport cu cadrul normativ existent, nelegal, deci posibil a fi imputat juridic / judiciar.

Este însă evident că s-a solicitat suma de 50.000 euro, iar nu de 50.000 de lei, deoarece - așa cum rezultă din înregistrări - chiar din perspectiva posibilităților financiare ale martorului denunțator, suma era una considerabilă, motiv pentru care suma urma să fie dată în „tranșe”.

b) cu privire la contextul social și politic în care au fost săvârșite faptele:

Faptele au fost săvârșite în contextul politic și social generat de declanșarea campaniei electorale pentru alegerile locale, respectiv, pentru alegerea primarului general al municipiului București.

Principalele partide și coaliții politice își desemnaseră candidații pentru funcția de primar general al municipiului București, aceștia fiind, *printr-o cutumă menționată și într-o altă sentință definitivă a Înaltei Curți, cei mai reprezentativi membrii de partid, de regulă aceștia ocupând cele mai înalte funcții de conducere în partid.*

c) cu privire la cadrul legislativ al funcționării partidelor politice, finanțării acestora și finanțării campaniilor electorale locale, respectiv a campaniei electorale locale din anul 2016:

Pe de o parte, în continuarea tradiției mass-media, candidații și reprezentanții partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale și ai organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale, precum și candidații independenți, denumiți competitori electorali, urmau să obțină **acces gratuit la posturile de radio și de televiziune, publice și private**, în condițiile art. 66-68 din Legea nr. 115/2015 (în acest sens, **HOTĂRÂREA nr. 19/2016 privind aprobarea Ghidului finanțării campaniei electorale la alegerile locale din anul 2016** (emitent AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ) și **DECIZIA nr. 244/2016 privind regulile de desfășurare în audiovizual a campaniei electorale pentru alegerile locale din anul 2016** (emitent CONSILIUL NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI).

Notorietatea gratuității accesului candidaților la posturile TV în campania locală a fost confirmată și de martorul O. (acționar și factor de decizie la un post TV).

Pe de altă parte, două legi fundamentale în materia înființării și funcționării partidelor politice din România, reglementează expres și strict toate aspectele legate de finanțarea partidelor politice, precum și de finanțarea campaniilor electorale (**Legea nr. 334 din 17 iulie 2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale** și **Legea nr. 14 din 9 ianuarie 2003 a partidelor politice**).

În sinteză, legile reglementează detaliat modul în care se pot atrage finanțări / sponsorizări / donații pentru campania electorală, întreaga reglementare urmărind asigurarea deplinei transparente publice (prin

numirea unui mandatar, întocmirea de acte autentice, plata sumelor prin cont, depunerea de documente etc.) astfel încât, printre altele, să se asigure egalitatea de șanse între competitorii electorali.

Examinarea acestor dispoziții legale relevă, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că demersul inculpatului de a obține suma de 50.000 de euro de la martorul denunțator, cu motivarea menționată în rechizitoriu, a fost unul netransparent și nelegal, acesta folosindu-și influența funcției de conducere pe care o deținea: prim-vicepreședinte al unui partid politic.

De altfel, apărarea nici nu a susținut că demersul inculpatului ar fi fost unul transparent și conform celor două legi fundamentale, limitându-se doar să afirme că avea dreptul la „sponsorizări” și că această sumă se încadra în nivelul prevăzut de lege, susținând și că inculpatul nu ar fi cunoscut în detaliu toate dispozițiile acestor acte normative.

Or, o astfel de apărare este în contradicție cu datele concrete ale cauzei penale și ale situației personale a inculpatului: persoană cu o îndelungată experiență în activitatea politică, cu o îndelungată experiență în funcții parlamentare (legiuitoare) și în funcții executive de rang înalt, dar mai ales cu postura sa de candidat la una din înaltele funcții administrative (primarul general al municipiului București), ceea ce presupunea obligația cunoașterii cadrului legal specific.

4. Cu relevanță pentru soluționarea prezentei cauze este examinarea jurisprudenței anterioare constante a Înaltei Curți de Casație și Justiție, atât a Secției penale cu privire la infracțiunea prev. de art.13 din Legea nr.78/2000, cât și a Completelor de 5 judecători care au soluționat căile de atac.

4.1. o primă examinare a conținutului constitutiv a infracțiunii prev. de art.13 din Legea nr.78/2000 a fost realizată prin **sentința penală nr.310/27.01.2009 a Secției penale a Î.C.C.J.** în care s-au statuat următoarele:

„Obiectul juridic special al infracțiunii sus-arătate îl constituie relațiile sociale care se formează, desfășoară și dezvoltă, referitoare la corectitudinea, onestitatea persoanelor care îndeplinesc o funcție de conducere într-un partid ori într-o asociație fără scop lucrativ sau fundație în ceea ce privește folosirea influenței ori autorității pe care acestea le au.

Prin incriminarea acestor fapte sunt apărute, în subsidiar, și relațiile sociale referitoare la prestigiul și credibilitatea de care trebuie să se bucure partidele, sindicatele, patronatele și persoanele juridice fără scop lucrativ, acestea constituind obiectul juridic special secundar, adiacent infracțiunii.

Subiectul pasiv este partidul, sindicatul, patronatul sau persoana juridică fără scop lucrativ în care deține funcția de conducere subiectul activ și a căror autoritate presupun credibilitate sunt lezate prin faptele acestuia de folosire a influenței sau autorității sale în scopul deținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite.

Elementul material al laturii obiective constă în fapta subiectului activ nemijlocit de a folosi influența sau autoritatea sa în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite.

Prin a folosi influența sau autoritatea pe care le are subiectul activ al infracțiunii, se înțelege a le întrebuința, a le utiliza, a uza de acestea în scopul stabilit.

Folosirea se poate referi fie la influență, fie la autoritatea pe care le are subiectul activ, ori la amândouă, ele completându-se reciproc.

Influența – în sensul în care interesează, este aptitudinea, capacitatea persoanei care exercită o funcție de conducere într-un partid sau în cadrul unei persoane juridice fără scop lucrativ de a avea trecere, de a înrăuri asupra cuiva pentru a-i schimba atitudinea, concepția, hotărârea, decizia datorită funcției pe care o deține.

Autoritatea – este prestigiul, considerația, vaza, general acceptate a persoanei care îndeplinește funcția impusă subiectului activ al infracțiunii.

Atât influența cât și autoritatea sunt desprinse, derivă din însăși funcția exercitată și nu din calitățile individuale, personale ale persoanei investită cu funcția de conducere într-un partid sau într-o fundație fără scop lucrativ, fiind inerente acestora.

Latura subiectivă este caracterizată în cazul acestei infracțiuni de intenția directă calificată de scopul cu care trebuie să acționeze subiectul activ atunci când săvârșește fapta care definește elementul material al laturii obiective.

Ea rezultă neîndoielnic din litera legii care prevede că subiectul activ trebuie să acționeze în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite”.

4.2. prin sentința penală nr. 76/30.01.2012 a Secției penale a Î.C.C.J., inculpatul a fost condamnat pentru infracțiunea prev. de art.13 din Legea nr.78/2000 fapta constând în aceea că „... în mod repetat și în baza aceleiași rezoluții infracționale, s-a folosit de influența și autoritatea ce derivau din funcția de președinte al partidului și a obținut cu sprijinul inculpaților precum și a altor persoane, foloase necuvenite constând în suportarea contravalorii unor materiale de propagandă electorală în timpul campaniei electorale din perioada”, în această sentință fiind examinate noțiunile referitoare la infracțiunea prev. de art.13 din Legea nr.78/2000 și statuându-se următoarele:

„În acest sens, Curtea reține în primul rând că nu doar în România, ci și în alte țări cu tradiție democratică există cutuma desemnării ca și candidat al unei formațiuni politice, a președintelui acesteia.

O asemenea opțiune este justificată nu doar din considerente de imagine (președintele fiind în mod evident persoana cea mai vizibilă, interfața partidului în relația cu opinia publică), ci și de calitățile respectivei persoane (care au avut un rol determinant în alegerea sa în fruntea formațiunii politice și care, pentru identitate de rațiune, fac din ea persoana cea mai potrivită pentru a candida la o asemenea demnitate în stat).

În același timp, practica electorală a demonstrat că desemnarea președintelui partidului, ca și candidat la funcția de are un rol important inclusiv pentru rezultatul alegerilor, întrucât candidatul la este de regulă „locomotiva” care poate „trage după el” partidul, ajutându-l astfel să obțină un scor electoral mai bun.

În altă ordine de idei, pentru a subzista infracțiunea prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000, nici măcar nu ar fi fost obligatorie candidatura inculpatului pentru alegerile, căci legea cere ca foloasele urmărite de făptuitor să fie pentru sine sau pentru altul.

Aceasta înseamnă că simpla folosire a influenței și/sau autorității inculpatului pentru a obține ilicit bani pentru campania electorală, se circumscrie incriminării analizate, fiind fără relevanță dacă era avută în vedere finanțarea propriei campanii sau a altor candidați, nominalizați sau nu, ai partidului, indiferent de tipul alegerilor.

În ce privește momentul la care inculpatul și-a folosit influența și/sau autoritatea de președinte de partid pentru a obține foloase necuvenite din partea, acesta este situat în timp în perioada campaniei electorale, până în luna inclusiv, când inculpatul avea deja calitatea oficială de candidat la Determinarea acestui moment nu se poate face decât prin raportare la perioada în care a acționat în favoarea inculpatului, la instigarea

Este fără relevanță, din perspectiva incriminării din art. 13 din Legea nr. 78/2000, dacă inculpatul a cunoscut sau nu modalitatea concretă în care foloasele necuvenite îi vor fi procurate, neavând importanță dacă inculpatul a știut elementele de detaliu ale activității infracționale săvârșite de ceilalți inculpați.

Totodată, Curtea constată că **infracțiunea imputată inculpatului este una de pericol**, ceea ce înseamnă că pentru subzistența ei nici nu se cere ca beneficiul urmărit, să se fi și realizat în fapt”.

Sentința a rămas definitivă prin **decizia nr.160/20.06.2012 a Completului de 5 judecători de la Î.C.C.J.**, decizie în care se menționează următoarele:

„Incriminarea prevăzută în dispozițiile art. 13 din Legea nr. 78/2000 a fost impusă deoarece partidele politice, patronatele, persoanele juridice fără scop lucrativ au și exercită un rol de primă mărime și importanță în viața socială, politică și economică, pe care, în general, o pot influența negativ, în mod hotărâtor.

Existența și activitatea partidelor, a patronatelor, a persoanelor juridice fără scop lucrativ sunt marcate, adeseori dependente, de personalitatea și activitatea persoanelor care îndeplinesc funcții de conducere în cadrul acestora.

Influența și autoritatea pe care le au și de care se bucură persoanele care exercită funcții de conducere în cadrul acestor structuri, **nu numai în interiorul lor, dar și în viața politică, economică și socială**, poate fi, și adeseori, este folosită în scopul obținerii pentru sine sau pentru alții de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite, creându-se prin acestea evidente și grave stări de pericol social.

Obiectul juridic special principal al infracțiunii sus-arătate îl constituie relațiile sociale care se formează, desfășoară și dezvoltă, referitoare la corectitudinea, onestitatea persoanelor care îndeplinesc o funcție de conducere într-un partid sau într-o formațiune politică, într-un sindicat ori într-o asociație fără scop lucrativ sau fundație în ceea ce privește folosirea influenței ori autorității pe care acestea le au.

Prin incriminarea acestor fapte sunt apărute, în subsidiar, și relațiile sociale referitoare la **prestigiul și credibilitatea de care trebuie să se bucure**

partidele, syndicatele, patronatele și persoanele juridice fără scop lucrativ, acestea constituind obiectul juridic special secundar, adiacent al infracțiunii.

Infracțiunea fiind esențialmente de pericol nu are obiect material pentru că fapta care determină și definește elementul material al laturii obiective nu este îndreptată împotriva unor valori materiale, a unor existențe corporale.

Infracțiunea este condiționată de situația premisă constituită de preexistența partidului, sindicatului, patronatului sau persoanei juridice fără scop lucrativ în cadrul cărora îndeplinește funcția de conducere subiectul activ. Fără preexistența acestor structuri politice, syndicale, asociative nu poate fi concepută existența infracțiunii.

Infracțiunea poate fi săvârșită nemijlocit, în calitate de autor, numai de către persoana care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat, patronat ori persoană juridică fără scop lucrativ.

Suntem, așadar, în prezența unei infracțiuni cu subiect activ calificat de calitate impusă acestuia – persoană care să îndeplinească o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat, patronat ori persoană juridică fără scop lucrativ.

Dubla realitate - constituită, pe de o parte, de rolul și prezența importantă în viața politică, economică și socială a partidelor, syndicatelor, patronatelor sau persoanelor juridice fără scop lucrativ, iar pe de altă parte, de stările de pericol create prin folosirea de către cei care îndeplinesc o funcție de conducere în cadrul acestora, a influenței ori autorității lor, în scopul de a obține pentru sine sau pentru altul bani, bunuri sau alte foloase necuvenite - a determinat soluția legislativă de asimilare a acestor funcții, cu aceea de funcționar, astfel cum aceasta este definită prin prevederile art. 147 alin. (2) Cod penal și care califică subiectul activ al infracțiunilor de corupție. Totodată, aceasta a fundamentat juridic asimilarea infracțiunii prevăzută și pedepsită de art.13 din Legea nr. 78/2000 cu infracțiunile de corupție.

Infracțiunea poate fi săvârșită de către o singură persoană sau de către mai multe persoane, în toate formele de participatie - ocazională, coautorat, instigare, complicitate, coautor neputând fi decât persoana care, în momentul săvârșirii faptei, are calitatea impusă autorului.

Subiectul pasiv este partidul, sindicatul, patronatul sau persoana juridică, asociația fără scop lucrativ în care deține funcția de conducere subiectul activ și a căror autoritate, prestigiu, credibilitate și forță sunt lezate prin faptele acestuia de folosire a influenței sau autorității sale în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite.

Subiectul pasiv poate fi reprezentat și de persoana care urmează să sufere o vătămare a intereselor sale legitime datorită intervenției ilicite a făptuitorului.

Elementul material al laturii obiective constă în fapta subiectului activ nemijlocit (a autorului) de a folosi influența sau autoritatea sa în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite. Realizarea efectivă a foloaselor nu este însă, o condiție de existență a infracțiunii.

Prin **folosirea influenței sau autorității** pe care le are subiectul activ al infracțiunii, se înțelege întrebuintarea, utilizarea, uzitarea capacității persoanei de a schimba o decizie sau hotărâre datorită funcției pe care o deține.

Fapta autorului trebuie să se bazeze pe influența sau autoritatea pe care o are datorită funcției ocupate, dacă influența se datorează altor tipuri de relații, atunci nu se va putea reține infracțiunea de față.

Folosirea se poate referi fie la influența, fie la autoritatea pe care le are subiectul activ, **ori la amândouă**, ele completându-se reciproc.

Influența - în sensul care interesează, este aptitudinea, capacitatea persoanei care exercită o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat, patronat ori persoana juridică fără scop lucrativ de a avea trecere, de a înrâuri asupra cuiva pentru a-i schimba atitudinea, concepția, hotărârea, decizia, datorită funcției pe care o deține.

Autoritatea este prestigiul, considerația, vaza, general acceptate a persoanei care îndeplinește funcția impusă subiectului activ al infracțiunii.

Atât influența cât și autoritatea derivă din însăși funcția exercitată și nu din calitățile individuale, personale ale persoanei investită cu funcție de conducere într-un partid sau într-un sindicat, patronat ori persoană juridică fără scop lucrativ, fiind inerente acestora.

Fapta de folosire a influenței sau autorității nu poate fi realizată decât printr-o acțiune, infracțiunea fiind, așadar, tipic și exclusiv comisivă.

Folosirea impune necesarmente acțiunea, ea neputând fi săvârșită prin neîndeplinirea unui act, a unei activități la care cineva este obligat, astfel că, elementul material al laturii obiective a infracțiunii nu poate să constea într-o inacțiune, într-o conduită omisivă.

Urmarea socialmente periculoasă este definită de starea de pericol creată pentru relațiile sociale care formează obiectul juridic special - principal și secundar - al infracțiunii și, prin aceasta, obiectul de protecție al legii penale, respectiv **crearea unei stări de pericol privind reputația entității la conducerea căreia se află subiectul activ (partid politic, sindicat, patronat, etc.).**

Odată apărută, ea implică prezența legăturii cauzale de determinare, de la cauză la efect, care trebuie să existe între ea și elementul material, întregind astfel latura obiectivă a infracțiunii.

În literatura de specialitate unii autori apreciază că, **latura subiectivă** este caracterizată, în cazul acestei infracțiuni, de intenția directă calificată de scopul cu care trebuie să acționeze subiectul activ atunci când săvârșește fapta care definește elementul material al laturii obiective și că aceasta rezultă neîndoielnic din litera legii - care prevede că subiectul activ trebuie să acționeze în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, astfel cum acestea au fost definite și caracterizate în cadrul infracțiunii de luare de mită .

Ca atare, acești autori apreciază că legiuitorul condiționează existența infracțiunii de calificarea intenției directe prin scop, respectiv ca subiectul să urmărească obținerea unor foloase necuvenite, pentru sine sau pentru altul, prin folosirea influenței sau autorității.

Deși aparent, pentru existența infracțiunii, la nivel subiectiv, ar fi necesară doar o intenție directă calificată prin scop – acela al obținerii pentru

sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, fapt ce derivă din natura infracțiunii, aceea de infracțiune asimilată infracțiunilor de corupție, o asemenea faptă – din punctul de vedere al Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători - poate fi comisă, însă, și cu **intenție indirectă**, scopul la care se referă legea subscriindu-se laturii obiective și nu celei subiective a infracțiunii (scopul este o cerință esențială atașată elementului material).

Ca atare, infracțiunea există nu doar atunci când, ca urmare a folosirii influenței sau autorității, persoana care îndeplinește o funcție într-un partid, sindicat, patronat, urmărește obținerea unor foloase materiale, ci și atunci când, deși nu urmărește, acceptă asemenea foloase, în sensul că are cunoștință că cei asupra cărora are influență sau autoritate îi procură asemenea foloase.

Ca atare, pentru existența infracțiunii este lipsit de relevanță dacă, în final, foloasele au fost obținute sau nu, pentru că **infracțiunea, fiind una de pericol**, se consumă în momentul în care inculpatul folosește influența sau autoritatea în scopul propus, chiar dacă acesta a fost atins sau nu.

.....
.....
Acesta este și momentul consumării (săvârșirii) infracțiunii prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000, pentru că infracțiunea - așa cum s-a arătat în considerațiile teoretice prezentate anterior – fiind una de pericol, se consumă (săvârșeste) în momentul în care inculpatul folosește influența sau autoritatea în scopul propus, chiar dacă acesta a fost atins sau nu, consumarea infracțiunii nefiind condiționată de obținerea efectivă a foloaselor necuvenite, fiind suficient ca subiectul activ să acționeze doar în acest scop.

Infracțiunile de pericol, denumite și „**infracțiuni formale**” sunt infracțiunile la care urmarea imediată nu se manifestă sub forma unui rezultat concret, ci sub forma unei stări de periclitare a anumitor valori sociale penalmente ocrotite (urmarea nu este un rezultat propriu-zis, ci o amenințare cu posibila producere a unui atare rezultat, ca urmare a unei anumite conduite periculoase pe care a avut-o infractorul).

În cadrul acestora, unii autori disting subgrupele:

- **infracțiuni de pericol concret** - la care urmarea pretinsă de lege este verificarea efectivă a apariției unei stări de pericol (de pildă, infracțiunea de „neîndeplinire cu știință a îndatoririlor de serviciu sau îndeplinirea lor defectuoasă”, prev. de art.274 alin. 1 C. pen.) și

- **infracțiuni de pericol abstract** - la care existența stării de pericol nu trebuie probată în mod expres, ea rezultând din lege, ca o prezumție, în momentul dovedirii comiterii elementului material specific (cum ar fi „exercitarea fără drept a unei profesii”, prev. de art. 281 C. pen. ori infracțiunea din prezenta cauză prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000).....”.

4.3. o altă dezvoltare a aspectelor teoretice referitoare la tipicitate în cazul infracțiunii prev. de art.13 din Legea nr.78/2000 a fost realizată prin **sentința nr.341/15.05.2015 pronunțată de Secția penală a Î.C.C.J.**, prin care inculpatul a fost condamnat pentru infracțiunea prev. de art.13 din Legea nr.78/2000 *fapta - săvârșită cu ocazia campaniei electorale, pe care o coordona, precum și*

în ziua votului - constând în aceea că și-a exercitat influența și autoritatea provenind din funcția de conducere deținută în cadrul partidului în scopul de a obține succesul demersului electoral (.....) prin utilizarea de mijloace interzise de lege, astfel cum acestea au fost anterior prezentate (.....).

În sentința menționată, s-au arătat următoarele aspecte referitoare la tipicitatea faptei prev. de art.13 din Legea nr.78/2000:

„Infracțiunea presupune un subiect activ calificat, persoana care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat, ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, condiție îndeplinită în cauză întrucât, astfel cum s-a mai arătat, inculpatul ocupa funcția de al partidului, era coordonatorul campaniei electorale, cu o poziție de autoritate, de conducere a tuturor activităților desfășurate în această perioadă.

Elementul material al laturii obiective constă în folosirea influenței ori autorității derivate din funcția exercitată în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite. Inculpatul și-a folosit influența și autoritatea impusă de funcția deținută, solicitând în diverse forme (adresă, mesaje SMS) luarea unor măsuri interzise de lege, în scopul a mobilizării cetățenilor la vot pentru asigurarea succesului demersului inițiat de (din care partidul făcea parte), constând în validarea rezultatelor prin folosirea de mijloace nelegale. Caracterul necuvenit, injust, al folosului decurge din faptul că atingerea scopului urmărit s-a bazat și pe mijloace interzise de lege (...). Orice rezultat, orice urmare obținută prin metode care contravin legii reprezintă întotdeauna un folos necuvenit, în sensul art. 13 din Legea nr. 78/2000.

Infracțiunea analizată face parte din categoria **infracțiunilor formale**, astfel că urmarea imediată reprezintă o stare de pericol; fapta pune în pericol valorile sociale protejate de norma penală referitoare la încrederea publică în activitatea desfășurată de partide care presupune lipsa oricăror acte de folosire a influenței pentru obținerea de foloase necuvenite. În cauză, starea de pericol se deduce din însăși săvârșirea faptei.

Infracțiunea se consumă în momentul în care persoana acuzată și-a folosit influența și autoritatea în scopul de obține un folos necuvenit. În consecință, fapta constituie infracțiune indiferent dacă foloasele au fost sau nu obținute. Orice activitate ulterioară acestui moment nu are influență asupra existenței infracțiunii analizate

Fapta a fost comisă cu intenție directă, de vreme ce inculpatul a dat indicații precise asupra modului în care persoanele aflate în sfera sa de influență și autoritate să procedeze pentru atingerea scopului urmărit”.

Sentința a rămas definitivă prin **decizia nr.114/22.06.2016 a Completului de 5 judecători de la Î.C.C.J.**, decizie în care s-au mai menționat următoarele:

„În acest context, întrucât consumarea infracțiunii are loc la momentul folosirii influenței, devine nerelevant dacă prin folosirea influenței și autorității de care se bucura apelantul intimat inculpat s-a atins sau nu scopul obținerii prin utilizarea de mijloace nelegale (finalitate urmărită prin săvârșirea faptei ce constituie elementul material al infracțiunii), intenția directă

neputând fi confundată cu obținerea, în concret, a rezultatului material al săvârșirii infracțiunii - folosul necuvenit urmărit”.

4.4. completarea conceptelor juridice referitoare la tipicitatea faptei prev. de art.13 din Legea nr.78/2000 a fost realizată și prin **sentința nr.935/04.12.2012 pronunțată de Secția penală a Î.C.C.J.**, în care s-a făcut o amplă examinare a conținutului textului menționat, inculpatul fiind condamnat pentru fapta constând în *folosirea influenței și autorității decurgând din funcțiile de președinte al partidului - organizația județeană și vicepreședinte al aceleiași formațiuni politice la nivel național, în anul, de către inculpat care l-a determinat pe denunțatorul să-i remită foloase necuvenite, constând în, în valoare de lei, bunuri pe care ulterior le-a distribuit cetățenilor din județul, în scop electoral, în campania electorală pentru alegerile locale din, la care a candidat pentru obținerea unui nou mandat în funcția de președinte al Consiliului Județean, cu privire la elementele constitutive ale infracțiunii arătându-se următoarele:*

„În ceea ce privește interpretarea normei:

Norma criticată incriminează fapta persoanei care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial de a folosi influența ori autoritatea sa în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani sau alte foloase necuvenite.

Norma are același conținut din anul 2003 (art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție a fost modificat prin art. I pct. 7 din Legea nr. 161/2003), iar fapta din prezenta cauză a avut loc în anul 2012, astfel că nu poate fi primită apărarea referitoare la faptul că acuzatul nu a avut suficiente mijloace de informare pentru a se putea conforma dispozițiilor legale.

Infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție presupune:

- subiect activ calificat, persoana care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial.;*
- element material constând în folosirea influenței ori autorității (fiind fără relevanță dacă autoritatea se exercită în propria organizație sau în afara sa);*
- scop constând în obținerea pentru sine ori pentru altul de bani sau alte foloase necuvenite;*
- vinovăție sub forma intenției.*

Legea enumeră limitativ subiecții activi (persoana care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial), descrie într-o manieră clară conduita incriminată (folosirea influenței ori autorității în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani sau alte foloase necuvenite). Faptul că legea nu menționează că folosirea influenței ori autorității trebuie exercitată doar în propria organizație (partid, sindicat, persoană juridică fără scop patrimonial) conduce la concluzia că legiuitorul a considerat conduita ca având un caracter ilicit indiferent de locul sau persoanele față de care se manifestă. Dacă legea nu distinge între aceste ipoteze, consecința este că cel care

interpretează legea nu este îndreptăţit să poată face o atare distincţie şi că, pe cale de interpretare, nu poate fi limitată sfera de aplicare a legii. (ÎCCJ, sent. pen., dec. pen. nr. 1039 din 22 noiembrie 2013, dosar nr. ...)

Folosirea influenţei ori autorităţii reprezintă o conduită ilicită indiferent de persoanele faţă de care este exercitată (faţă de o singură persoană sau mai multe, faţă de o persoană fizică sau faţă de o persoană juridică) în considerarea scopului său (obţinerea de foloase necuvenite) şi indiferent dacă actul de conduită a fost motivat şi de alte circumstanţe cum ar fi promovarea propriei cariere politice în paralel cu susţinerea partidului în care îşi exercita funcţia de conducere şi cu întărirea poziţiei de preşedinte al consiliului judeţean.

Elementul material, folosirea influenţei sau a autorităţii, se examinează strict din perspectiva conduitei persoanei acuzate, fiind **fără relevanţă dacă cei asupra cărora s-a exercitat influenţa au dat curs sau nu cererilor**. Caracterul penal şi vinovăţia decurg din fapta persoanei acuzate, care şi-a folosit influenţa sau autoritatea în scopul obţinerii de foloase injuste. Cel care şi-a folosit influenţa răspunde pentru fapta proprie, şi nu pentru fapta celui care a acceptat influenţa, astfel încât caracterul penal nu depinde de acceptarea influenţei de către o altă persoană. Punctul de vedere contrar ar conduce la o concluzie absurdă, şi anume că denunţul persoanei faţă de care s-a exercitat influenţa ar înlătura caracterul penal al faptei celui care şi-a exercitat influenţa sau autoritatea.

Articolul 13 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea şi sancţionarea faptelor de corupţie este, de altfel, **o infracţiune de pericol**. Legea cere ca folosul necuvenit să fie urmărit, neavând relevanţă dacă folosul necuvenit este pentru cel care exercită influenţa sau pentru un terţ. Urmarea prevăzută de lege reprezintă o stare de pericol, fapta pune în pericol valorile sociale protejate de norma penală referitoare la încrederea publică (în activitatea desfăşurată de partide, sindicate, persoane juridice fără scop patrimonial), care presupune lipsa oricăror acte de folosire a influenţei pentru obţinerea de foloase necuvenite. Infracţiunea se consumă în momentul în care persoana acuzată şi-a folosit influenţa şi autoritatea în scopul de a obţine un folos necuvenit. În consecinţă, fapta este infracţiune atunci când există scopul obţinerii de foloase necuvenite, **indiferent dacă foloasele au fost sau nu obţinute**. Orice activitate ulterioară acestui moment, de exemplu primirea foloaselor sau restituirea acestora, nu are influenţă asupra existenţei art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea şi sancţionarea faptelor de corupţie, putând constitui, după caz, doar o circumstanţă agravantă sau atenuantă personală ori un element în raport de care se examinează incidenţa măsurii de siguranţă a confiscării.

Caracterul necuvenit al folosului rezultă din modalitatea în care ar urma să fie obţinut, respectiv fie prin folosirea unor practici interzise (de exemplu, prin solicitarea unor produse în schimbul folosirii influenţei de care dispunea, dată fiind funcţia deţinută, la nivel local), fie de către o persoană care nu putea să îl obţină în mod licit, fie cu privire la bunuri care nu puteau fi obţinute licit de cei în cauză. Orice modalitate de obţinere a foloaselor contrară legii realizează scopul cerut de norma de incriminare,

atunci când cel acuzat a acceptat posibilitatea producerii acestui scop. În consecință, caracterul necuvenit al folosului decurge fie din modalitatea în care ar urma să fie obținut (folosirea unor practici interzise), fie în raport de calitatea persoanei care urmărea să obțină folosul (o persoană care nu putea să îl obțină în mod licit), fie poate fi consecința naturii bunurilor (bunuri care nu puteau fi obținute licit de cei în cauză). O modalitate de obținere a foloaselor contrară legii, indiferent de natura acesteia, realizează scopul infracțiunii, atunci când cel acuzat a acceptat posibilitatea producerii acestui scop.

*Față de cele ce preced, **apărarea inculpatului care a susținut că legea incriminează doar influența în propriul partid urmează să fie respinsă ca nefondată.***

Cu privire la situația de fapt:

Folosirea influenței de către vicepreședinte unui partid asupra administratorilor unei firme în scopul obținerii produselor comercializate de respectiva firmă, fără ca acestea să fie plătite, pentru a fi distribuite de către primarii localităților, în apropierea sărbătorii, în satele din județul în care, vicepreședintele partidului, deținea și funcția de președinte al Consiliului Județean reprezintă fapta prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.

Folosirea influenței politice nu este echivalentă cu constrângerea, deoarece nu are gradul de gravitate pe care îl are constrângerea. Folosirea există și atunci când între părți există o înțelegere determinată de poziția deținută într-un partid politic de către acuzat în speranța unor beneficii viitoare astfel cum este cazul în speța prezentă”.

Sentința a rămas definitivă prin **decizia nr.68/14.03.2016 a Completului de 5 judecători de la Î.C.C.J.** în care s-au menționat următoarele:

*„Incriminarea prevăzută în dispozițiile art. 13 din Legea nr. 78/2000 a fost impusă deoarece **partidele politice, patronatele, persoanele juridice fără scop patrimonial au și exercită un rol important în viața socială, politică și economică.***

*Existența și activitatea partidelor, a patronatelor, a persoanelor juridice fără scop patrimonial **sunt marcate de personalitatea și activitatea persoanelor care îndeplinesc funcții de conducere în cadrul acestora.***

*Influența și autoritatea pe care le au și de care se bucură persoanele care exercită funcții de conducere în cadrul acestor structuri, **nu numai în interiorul lor, dar și în viața politică, economică și socială, poate fi folosită în scopul obținerii pentru sine sau pentru alții de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite, creându-se prin acestea evidente și grave stări de pericol social.***

***Obiectul juridic special principal al infracțiunii** sus-arătate îl constituie relațiile sociale referitoare la corectitudinea și onestitatea persoanelor care îndeplinesc o funcție de conducere într-un partid sau într-o formațiune politică, într-un sindicat ori într-o asociație fără scop patrimonial în ceea ce privește folosirea influenței ori autorității pe care acestea le au.*

*Prin incriminarea acestor fapte sunt apărute, în subsidiar, și **relațiile sociale referitoare la prestigiul și credibilitatea de care trebuie să se bucure partidele, syndicatele, patronatele și persoanele juridice fără scop lucrativ, acestea constituind obiectul juridic special secundar, adiacent al infracțiunii.***

Infracțiunea fiind esențialmente **de pericol** nu are obiect material pentru că fapta care determină și definește elementul material al laturii obiective nu este îndreptată împotriva unor valori materiale, a unor existențe corporale.

Infracțiunea este condiționată de situația premisă constituită de preexistența partidului, sindicatului, patronatului sau persoanei juridice fără scop patrimonial în cadrul cărora îndeplinește funcția de conducere subiectul activ. Fără preexistența acestor structuri politice, sindicale, asociative nu poate fi concepută existența infracțiunii.

Infracțiunea poate fi săvârșită nemijlocit, în calitate de autor, numai de către persoana care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat, patronat ori persoană juridică fără scop patrimonial.

Suntem, așadar, în prezența unei infracțiuni cu subiect activ calificat de calitatea impusă acestuia, respectiv persoana care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat, patronat ori persoană juridică fără scop patrimonial.

Infracțiunea poate fi săvârșită de către o singură persoană sau de către mai multe persoane, în toate formele de participatie, respectiv ocazională, coautorat, instigare, complicitate, coautor neputând fi decât persoana care, în momentul săvârșirii faptei, are calitatea impusă autorului.

Subiectul pasiv este partidul, sindicatul, patronatul sau persoana juridică, asociația fără scop patrimonial în care deține funcția de conducere subiectul activ și a căror autoritate, prestigiu, credibilitate și forță sunt lezate prin faptele acestuia de folosire a influenței sau autorității sale în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite.

Subiectul pasiv poate fi reprezentat și de persoana care urmează să sufere o vătămare a intereselor sale legitime datorită intervenției ilicite a făptuitorului.

Contrar susținerilor apărării, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători consideră că existența infracțiunii nu este condiționată de calitatea persoanei asupra căreia se acționează pentru asigurarea de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, atâta timp cât textul de lege nu distinge, așa cum o face în cazul subiectului activ.

Elementul material al laturii obiective constă în fapta subiectului activ de a folosi influența sau autoritatea sa în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite. Realizarea efectivă a foloaselor nu este însă, o condiție de existență a infracțiunii.

Prin folosirea influenței sau autorității pe care le are subiectul activ al infracțiunii, se înțelege întrebuințarea, utilizarea, uzitarea capacității persoanei de a schimba o decizie sau hotărâre datorită funcției pe care o deține.

Folosirea se poate referi fie la influența, fie la autoritatea pe care le are subiectul activ, ori la amândouă, ele completându-se reciproc.

Influența - în sensul care interesează, este aptitudinea, capacitatea persoanei care exercită o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat, patronat ori persoana juridică fără scop lucrativ de a avea trecere, de a înrăuri asupra cuiva pentru a-i schimba atitudinea, concepția, hotărârea, decizia, datorită funcției pe care o deține.

Autoritatea este prestigiul, considerația, vaza, general acceptate a persoanei care îndeplinește funcția impusă subiectului activ al infracțiunii.

Atât influența cât și autoritatea derivă din însăși funcția exercitată și nu din calitățile individuale, personale ale persoanei investită cu funcție de conducere într-un partid sau într-un sindicat, patronat ori persoană juridică fără scop lucrativ, fiind inerente acestora.

Fapta de folosire a influenței sau autorității nu poate fi realizată decât printr-o acțiune, infracțiunea fiind, așadar, tipic și exclusiv comisivă.

Folosirea impune necesarmente acțiunea, ea neputând fi săvârșită prin neîndeplinirea unui act, a unei activități la care cineva este obligat, astfel că, elementul material al laturii obiective a infracțiunii nu poate să conștă într-o inacțiune, într-o conduită omisivă.

Urmarea socialmente periculoasă este definită de starea de pericol creată pentru relațiile sociale care formează obiectul juridic special - principal și secundar - al infracțiunii și, prin aceasta, obiectul de protecție al legii penale, respectiv crearea unei stări de pericol privind reputația entității la conducerea căreia se află subiectul activ (partid politic, sindicat, patronat, etc.).

Odată apărută, ea implică prezența legăturii cauzale de determinare, de la cauză la efect, care trebuie să existe între ea și elementul material, întregind astfel latura obiectivă a infracțiunii.

Deși aparent, pentru existența infracțiunii, la nivel subiectiv, ar fi necesară doar o intenție directă calificată prin scop, obținerea pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, o asemenea faptă poate fi comisă, și cu intenție indirectă, scopul la care se referă legea subscriindu-se laturii obiective și nu celei subiective a infracțiunii (scopul este o cerință esențială atașată elementului material).

Ca atare, infracțiunea există nu doar atunci când, ca urmare a folosirii influenței sau autorității, persoana care îndeplinește o funcție într-un partid, sindicat, patronat, urmărește obținerea unor foloase materiale, ci și atunci când, deși nu urmărește, acceptă asemenea foloase.

Pentru existența infracțiunii este lipsit de relevanță dacă, în final, foloasele au fost obținute sau nu, pentru că infracțiunea, fiind una de pericol, se consumă în momentul în care inculpatul folosește influența sau autoritatea în scopul propus, chiar dacă acesta a fost atins sau nu”.

4.5. în sfârșit, în jurisprudență este relevantă și **sentința penală nr.1/14.01.2016 pronunțată de Tribunalul Caraș-Severin, Secția penală, definitivă prin decizia penală nr.666/25.05.2016 a Curții de Apel Timișoara**, prin care inculpatul a fost condamnat pentru infracțiunea prev. de art.13 din Legea nr.78/2000 deoarece „la data de,, inculpatul ..., folosind influența și autoritatea sa de vicepreședinte al partidului, dar și de președinte al Consiliului Județean, i-a cerut inculpatului ..., prim-vicepreședinte al Filialei a partidului ..., să se deplaseze în teritoriu, să ia legătura cu toți primarii care au plecat din cadrul partidului.... și să le solicite să determine oamenii să voteze cu Pentru a-i determina pe primari să acționeze în sensul solicitat, inculpatul ... i-a cerut inculpatului ... să le transmită acestora că de rezultatul votului se va ține cont la împărțirea de către Consiliul Județean a bugetelor pe anii pentru primarii. În continuare, în zilele de inculpatul ...

a luat legătura cu ... primari din județ cărora le-a solicitat, folosindu-se de autoritatea și influența sa de prim-vicepreședinte al Filialei ... a partidului..., dar și de vicepreședinte al Consiliului Județean ..., să facă demersuri favorabile candidatului partidului ... Pentru a-i determina să procedeze în acest sens, inculpatul ... le-a transmis că de rezultatul votului vor depinde alocările bugetare efectuate de Consiliul Județean către primării pentru anii ... (respectiv până la terminarea mandatului conducerii CJ). Totodată, pentru a da greutate mai mare mesajului, inculpatul...a dat de înțeles interlocutorilor că acesta vine și din partea...”.

În sentința și decizia menționate, se arată următoarele cu privire la tipicitatea faptei prev. de art.13 din Legea nr.78/2000:

„Prin folosirea influenței sau autorității se înțelege întrebuințarea, uzitarea capacității persoanei de a schimba o decizie sau hotărâre ca urmare a funcției pe care o deține.

Influenta, în sensul în care interesează, reprezintă aptitudinea / capacitatea persoanei care exercită o funcție de conducere într-un partid, în cazul de față, de a avea trecere, de a insufla cuiva schimbarea de atitudine, concepție, hotărâre, decizie, ca urmare a funcției pe care o deține. Autoritatea este prestigiul, considerația, vaza, general acceptate, ale persoanei care îndeplinește funcția impusă subiectului activ al infracțiunii.

Exercitarea de către inculpați a influenței ca urmare a funcțiilor politice detinute într-un partid politic este demonstrată de faptul că inculpatul era vicepreședinte al partidului, iar inculpatul era prim-vicepreședinte al filialei..., funcție subordonată politic celei ocupate de inculpatul ...

Analizând în continuare, se constă că în cauză este întrunit elementul material al laturii obiective a infracțiunii prev. de art. 13 din Legea nr. 78/2000, întrucât se constată că folosirea de către inculpați a influenței ori autorității derivate din funcția de conducere a unui partid a fost exercitată în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, foloase necuvenite.

Contrar considerentelor primei instanțe, care a reținut că voturile nu ar putea reprezenta folosul necuvenit, acestea neavând valoare intrinsecă, instanța de apel constată că, în cauza de față, **voturile pe care inculpații doreau să le obțină prin mijloace ilegale** realizează în sine scopul special cerut de norma de incriminare pe latura subiectivă a infracțiunii, reprezentând folosul necuvenit urmărit de către aceștia.

Consolidarea funcțiilor în partid reprezintă doar mobilul, cauza internă a acțiunilor inculpaților.

Este cert că toți membrii unui partid au sarcina de a depune eforturi în campania electorală pentru maximizarea numărului de voturi obținute de formațiunea lor politică, acțiune care, dacă se desfășoară cu respectarea legii, asigură buna desfășurare a procesului democratic, ... a alegerilor, drepturile electorale fiind exercitate asumat și informat de către cetățeni. Problema în cazul inculpaților este modalitatea concretă în care au pus în practică acest deziderat. Astfel, **dacă pentru obținerea voturilor necesare unui obiectiv electoral se încearcă utilizarea unor mijloace nelegale, apte să altereze liberul exercițiu democratic, scopul în care se acționează devine unul ilicit, iar reputatul beneficiu al succesului electoral reprezintă un folos necuvenit.**

Caracterul necuvenit al folosului decurge din faptul că atingerea scopului urmărit (obținerea unui număr mai mare de voturi pentru candidatul susținut de către inculpați) s-a bazat și pe mijloace interzise de lege constând în conditionarea alocărilor bugetare către primarii care au părăsit partidul și prin atragerea în această acțiune electorală a secretarilor, functionari publici cărora le sunt interzise asemenea activități.

Orice rezultat, orice urmare obținută prin metode care contravin legii reprezintă întotdeauna un folos necuvenit, în sensul art. 13 din Legea nr. 78/2000, cum s-a arătat și în jurisprudența I.C.C.J. - Secția penală, sentința penală nr. 341/2015, definitivă prin decizia penală nr.114/2016.

Mai mult, influența exercitată în sensul art. 13 din Legea nr. 78/2000 **nu este echivalentă cu constrângerea**, ca atare este irelevant că majoritatea primarilor nu s-ar fi simțit amenințați de posibilitatea inculpaților de a influența bugetele

Scopul special atașat laturii subiective, cum este determinant de art. 13, nu trebuie atins, fiind suficient ca acesta să existe la momentul săvârșirii acțiunii de folosire a influenței. De altfel, în sarcina inculpaților nu s-a reținut o infracțiune la regimul electoral, care ar fi presupus acțiuni concrete privind influențarea votului alegătorilor, infracțiunea prev. de art. 13 din Legea nr.78/2000 având ca obiect juridic special **relațiile sociale referitoare la corecta folosire a prerogativelor conferite de funcțiile de conducere**. Or, aceste prerogative au fost folosite într-un mod nepermis de către inculpați.

Analizând în continuare considerentele primei instanțe cu privire la împrejurarea că inculpații urmăreau consolidarea pozițiilor de forță și de autoritate în cadrul partidului se constată că, desi aceasta nu reprezintă folosul necuvenit urmărit de către inculpați, folosul necuvenit fiind reprezentat de voturile pe care intenționau inculpații să le obțină prin mijloace ilegale, consolidarea funcțiilor în partid reprezintă însă mobilul acțiunilor inculpaților, cauza internă a acțiunilor acestora”.

Concluzii ale opiniei separate:

La data săvârșirii faptelor pentru care inculpatul O. a fost trimis în judecată, textul incriminator al faptei era cunoscut, erau previzibile consecințele încălcării lui, existând **o jurisprudență amplă și constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la infracțiunea prev. de art.13 din Legea nr.78/2000**.

Inculpatul, la data faptelor, era prim-vicepreședinte al unui partid politic, funcția sa de conducere în partid fiind de notorietate publică, inclusiv prin mediatizarea candidaturii sale.

Martorul-denunțator U. avea cunoștință de această funcție de conducere și, aflând și că a fost desemnat candidat al partidului la funcția de primar general al mun. București, a fost de acord să îl primească și să accepte solicitarea acestuia de sprijinire în campania electorală cu suma de 50.000 de euro. Din perspectiva textului art.13 din Legea nr.78/2000 este irelevantă apărarea inculpatului că martorul-denunțator nu a știut sigur dacă inculpatul era vicepreședinte sau prim-vicepreședinte al partidului respectiv.

Întregul demers al inculpatului a fost lipsit de transparență și nelegal, efectuat fiind prin folosirea influenței pe care o deținea în calitate de prim-vicepreședinte al unui partid politic, aspect reieșit din examinarea conținutului

convorbirilor, confirmate și prin declarațiile date în cursul urmăririi penale și al judecății, convorbiri care nu au fost negate de cei doi, astfel cum s-a arătat anterior.

Inculpatul O. a efectuat demersul său tocmai în virtutea funcției de conducere deținută în partid, fiind greu de acceptat ipoteza că ar fi realizat același demers pe lângă președintele holdingului UTI GRUP, cu aceleași rezultat așteptat, din postura de simplu membru de partid, fără funcții de conducere.

De altfel, desemnarea inculpatului de către partid pentru a candida la funcția de primar general al municipiului București a avut în vedere, printre altele, chiar notorietatea care deriva din funcția de conducere în partid (prim-vicepreședinte al partidului).

Inculpatul a conștientizat că *poziția sa de influență este dată de importanta funcție politică în partid, iar nu de împrejurarea că a fost desemnat candidat pentru o funcție publică.*

De asemenea, **notorietatea** despre care a făcut vorbire inculpatul O. ca fiind la originea procentului ridicat în sondajul de desemnare, prin comparația cu un alt candidat din același partid, **deriva din funcția politică de conducere**, fiind evident gradul diferit de notorietate al unui lider politic față de un simplu membru al partidului ori având o funcție ierarhic inferioară în partid.

Funcția inculpatului de prim-vicepreședinte al partidului politic era deci de notorietate, iar procentajul bun obținut în sondajele de desemnare, despre care a vorbit martorului-denunțator, deriva din respectiva funcție politică.

Prin statutul social și profesional, atât martorul-denunțator, cât și cei doi martori audiați, acționari și factori de decizie la cele două posturi TV, cunoșteau funcția de conducere în partid a inculpatului, oricum aceasta fiind de notorietate prin mesaje, comunicate, articole în mass - media și în spațiul virtual.

Nu în ultimul rând, accesul candidaților la posturile TV, în campania electorală pentru alegerile locale era gratuit, gratuitate stabilită prin acte ale A.E.P. și C.N.A.

În raport cu datele personale ale inculpatului (îndelungată experiență politică, în funcții politice ori administrative de cel mai înalt nivel, experiență îndelungată în calitate de parlamentar), se poate concluziona că demersul său - prin folosirea influenței funcției de prim-vicepreședinte al unui partid politic - astfel cum este relevat de probatoriul administrat, a fost netransparent și, totodată, neconform cadrului normativ în materia funcționării partidelor politice și finanțarea activității acestora, respectiv, finanțării campaniilor electorale.

În acord cu jurisprudența Î.C.C.J. menționată anterior, se reține, pe de o parte, că „*influența*” - în sensul art.13 din Legea nr.78/2000, este **aptitudinea, capacitatea persoanei care exercită o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat, patronat ori persoana juridică fără scop lucrativ de a avea trecere, de a înrâuri asupra cuiva pentru a-i schimba atitudinea, concepția, hotărârea, decizia, datorită funcției pe care o deține, iar pe de altă parte, că atât influența, cât și autoritatea derivă din însăși funcția exercitată, și nu din calitățile individuale, personale ale persoanei investită cu funcție de conducere într-un partid sau într-un sindicat, patronat ori persoană juridică fără scop lucrativ, fiind inerente acestora.**

Prin „a folosi influența sau autoritatea” pe care le are subiectul activ al infracțiunii, se înțelege **a le întrebuința, a le utiliza, a uza de acestea în scopul stabilit (în prezenta cauză, folosirea influenței în scopul obținerii sumei de 50.000 de euro).**

Așa cum s-a statuat în jurisprudența Î.C.C.J., influența și autoritatea pe care le au, și de care se bucură persoanele care exercită funcții de conducere în cadrul partidului, nu numai în interiorul lor, dar și în viața politică, economică și socială, pot fi folosite în scopul obținerii pentru sine sau pentru alții de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite, creându-se prin acestea evidente și grave stări de pericol social.

În sfârșit, nu se poate reține - și să justifice soluția achitării - împrejurarea că, din înregistrări, nu rezultă expres că inculpatul și-ar fi declinat în fața martorului-denunțator funcția sa de prim-vicepreședinte al partidului și că, tocmai precizând această funcție de conducere ar fi solicitat suma de 50.000 de euro deoarece, pe de o parte, funcția de conducere în partid era deja cunoscută de martorul-denunțator (fiind irelevant dacă martorul cunoștea că este vicepreședinte sau prim-vicepreședintele partidului, motivarea acceptării plății sumei de 50.000 de euro solicitată de inculpat rezultând din declarațiile date de martor), iar pe de altă parte, din aceleași înregistrări rezultă modalitatea concretă în care inculpatul a solicitat suma de bani (context, cuvinte și expresii folosite); în prezenta cauză, atât inculpatul, cât și martorul-denunțator, cunoșteau poziția socială și funcția celuilalt.

În consecință, se apreciază că fapta pentru care inculpatul O. a fost trimis în judecată realizează toate condițiile de tipicitate ale infracțiunii prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000, fiind deci o faptă prevăzută de legea penală și constituind infracțiunea menționată în rechizitoriu.

Având în vedere lipsa antecedentelor penale și conduita procesuală a inculpatului care nu a contestat probatoriul administrat și nici existența faptei în materialitatea ei (apărările invocate fiind în limita conferită de lege), s-a optat pentru sancționarea acestuia în condițiile instituției prev. de art.83 și urm. din C.pen.